

hên lạc

Tiếng nói của Hướng Đạo Trưởng Niên
Nhóm Tinh Thần B.P. thực hiện

Bộ mới - Số 54
Phát hành. tháng 06-2005

BẢN TIN LIÊN LẠC

TIẾNG NÓI CỦA PHONG TRÀO
HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN VIỆT NAM

Ban Sáng lập

Lê Văn Ba
Phan Như Ngân
Trần Văn Thao

Ban Phụ Trách

Hoàng Ngọc Châu
Trần Trung Hợp
Ngô Phú
Nguyễn Đức Phúc
Phạm Văn Thiết
Nguyễn Văn Tỉnh
Lê Thọ
Nguyễn Trung Thoại
Trần Minh Thường
Mai Xuân Tý (con)

Liên Lạc phát hành mỗi năm 4 số
Xuân, Hạ, Thu, Đông

Bài vở, thư từ xin gửi về
Nguyễn Trung Thoại
6362 Westbury, Montreal
P.Q. H3W-2X3 Canada
ĐT (514-739-4000)

HÌNH BÌA

Ngày 1 tháng 7 :
Ngày Tinh Thần Trấn-Vấn-Khắc
Do HĐVN tổ chức tại Ottawa.

HỢP

Hết mọi người, khả năng đều hạn hẹp
Sống trên đời cần kết hợp với nhau
Hầu tựa nương khi vui vẻ, lúc sầu đau
Thành sức mạnh để sinh tồn mãi mãi.

Biết kết hợp trong tinh thần quảng đại
Cùng bao dung, cùng rộng lượng thứ tha
Đừng chờ trông những ước vọng cao xa
Chờ đòi hỏi những gì là tuyệt đối.

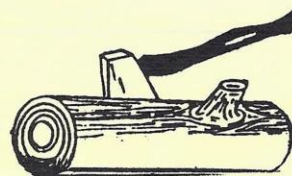
Thấy nhược điểm, đừng vội cho phạm lỗi
Thấy điều gì sơ hở, hãy khoan dung
Gặp việc hay, quyết cộng tác tới cùng
Việc trái ý, mở rộng lòng thông cảm.

Sửa lời nói khỏi sinh ra động chạm
Giữ khẩu hoà khỏi mang tiếng đa ngôn
Cư xử sao cho nhã nhặn ôn tồn
Đem trái tim để giữ tình huynh đệ.

Nhìn chữ HỢP ở trong rừng Hán tự
Gồm : Nhân, Nhất, Khẩu hiệp lại với nhau
Người một miệng còn lắm cảnh buồn đau
... Càng thủ khẩu càng êm vui sau trước.

Người Hương-đạo thành tâm xây mộng ước
Tinh Đệ Huynh Tỉ Muội đứng hàng đầu
Rộng lượng với nhau, nắm chặt tay nhau
Hưởng Hạnh-Phúc trong tinh thần kết hợp.

Tuần Việt

Sở Tay Mùa Hè

Tới nay, Bản Tin Liên-lạc đã sắp bước sang năm thứ 15, nhờ sự cố gắng vượt bực của Ban Phụ-trách (với một số Bạn Mới tăng cường), nhờ sự đóng góp bài vở, tài chánh của các độc giả Hương-đạo và Thân hữu, nên Liên-lạc lúc ban đầu chỉ là một bản tin đơn giản với số độc giả chưa đầy một trăm, nay thì đã có quy củ và người đọc càng ngày càng tăng thêm làm cho anh em chúng tôi càng phải cố gắng nhiều hơn nữa. Thật là một vinh dự, một sự khuyến khích tinh thần vô giá và cũng là một Bổn-phận nặng nề mà chúng tôi càng phải cùng nhau gánh vác, nhưng tuổi tác chúng tôi ngày càng chống chất, sức yếu dần với thời gian nên cần có thêm nhiều người trợ lực.

May thay ! anh em chúng tôi còn giữ được phần nào Tinh-thần Hương-đạo, nên vẫn phải cố gắng, mỗi người một tay, tiếp tục thay nhau làm công việc chung, với một tâm hồn tự nguyện.

* Ngày mồng 1 tháng 7 hàng năm là ngày kỷ niệm Tinh-Thần Trần-Văn-Khắc, người Anh Cả của Phong-trào HĐVN mà Hội-đồng Trung-Ướng HĐVN đã ấn định là ngày cần phải Ghi Nhớ của tất cả anh chị em HĐVN. Các nơi đã tùy hoàn cảnh, tùy theo phương tiện để tổ chức, có nơi đã thành lập hẳn một Tráng-đoàn đặt tên là Tráng-Đoàn Trần-Văn-Khắc (Melbourne, Úc-châu) hiện nay vẫn còn tiếp tục sinh hoạt đều đặn dưới sự đôn đốc của Tr. Nguyễn-Mạnh-Hà..

* Còn đúng một năm nữa (Mùa Hè 2006) là anh chị em chúng ta sẽ về vùng Nam Ca-li để tham dự Trai Hóp Ban Thăng Tiến 8 mà Ban Tổ-chức đã nỗ lực chuẩn bị từ hai năm nay với tất cả sự hy sinh, đóng góp của những Liên-đoàn trong vùng, và một số nơi khác rất đáng khâm phục.

* Sau mùa đông vừa qua, khi những đông tuyết vừa tan, khí trời bắt đầu ấm áp thì một số người đã rời Montréal, trong đó có Trưởng "Trâu Lì" Lê-Hữu-Mục, nên Liên lạc kỳ này vắng bóng. Một số Trưởng khác chưa gửi bài về (dù đã hứa), chắc cũng ngao-du đầu đo mà quên đường về. Ngựa tui cũng bắt chước anh em, cũng vác bao bị về vùng nắng ấm để thay đổi không khí, nhưng không dám sao lãng nhiệm vụ, dù bị bệnh thành linh cũng lết về lo lắng tờ Liên lạc phát hành cho đúng kỳ hạn, với số trang, số bài vở, tin tức v.v...không để dành cho ai được, và cũng không dám đem con bỏ chợ như lời khuyên của ... ai đó.

Qua Ca-li 3 tuần lễ, trú ngụ tại một nơi khá đông bạn bè, anh chị em HĐ, đồng-môn CSV/QGHG, nhất là quý vị HĐ Trưởng-niên, mà Ngựa tui chịu lỗi là không đến thăm ai, thậm chí có 3 nơi tổ chức anh em lại để gặp mặt chung, thế mà Ngựa tui đành phụ lòng, đã nhờ Tr. Tôn-Thất-Cảnh và Tr. Trần Anh-Tuấn tiếp lời xin lỗi giúp cho. Thoại xin chấp tay cúi đầu xin chịu tội.

* Có Trưởng (Báo Điểm-Đạm, Sydney) mỗi khi nhắc viết bài, chúng tôi nhận được sự trả lời rất dễ thương " ... *Viết một vài bài cho mỗi kỳ báo thì cũng không có chi là khó, nhưng viết cho báo thường, hay dù là viết cho báo H.Đ. cũng vậy, nhưng, anh Thoại ơi, viết cho Liên lạc thì không phải dễ dàng, bởi viết bài cho L.L. là phải viết bằng cái Tâm* "

* Xin có lời nhắc lại : Liên-lạc là một Bản Tin Hương-đạo (rất tài-tử, cho nên có nhiều lỗi lầm lầm lảm), là nơi gặp gỡ chung của một số anh chị em (HĐ và Thân-Hữu) cho nên mỗi số Liên-lạc chỉ xin đăng một bài của một tác giả, và bài ấy không nên dài quá 3 trang (nếu kể luôn cả hình ảnh đính kèm).Liên-lạc cũng không chia cắt để đăng thành nhiều kỳ như các báo khác.

Sau hết, để đón nhận một Mùa Hè rực rỡ sắp tới, chúng ta có những chuyến viễn du với Gia đình, những buổi cắm trại với đơn-vị, những buổi gặp gỡ bất ngờ kỳ thú với bạn bè trong những dịp hôn lễ của con cháu. Xin kính chúc Quý Trưởng, các Bạn một mùa Hè thật vui tươi và bổ ích.

Liên-Lạc

Bách Hợp Nở Hoa Trên Vòm Trời Hoa Thịnh Đốn

Nhân dịp quý Anh Nguyễn Công Trứ và Anh Đỗ Quốc Tuyền nhận được Bách Hợp Huân Chương của Hội Đồng Trung Ương Hướng Đạo Việt Nam, Gấu Hiền xin được lược sơ vài nét về sự hình thành của các đơn vị Hướng Đạo Việt Nam đầu tiên vào cuối thập niên 70 tại Maryland và Virginia.

Lịch Sử Các Đơn Vị Hướng Đạo Việt Nam Đầu Tiên tại Maryland và Virginia

Sự Thành Hình Âu Đoàn Lạc Long & Thiếu Đoàn Tây Sơn: Vào năm 1978, Trưởng Nguyễn Công Trứ, Trưởng Nguyễn Đức Thu, và Trưởng Nguyễn Hữu Đệ lập Âu Đoàn Lạc Long tại Maryland do Linh Mục Nguyễn Thanh Long Bảo Trợ. Âu Lạc Long là đơn vị Hướng Đạo Việt Nam đầu tiên tại vùng Hoa Thịnh Đốn. Sau đó vào cuối năm 1978, Tr. Trứ đã liên lạc với Châu Thủ Đô NCAC (BSA) để thành lập thiếu đoàn Tây Sơn HĐVN tại Virginia do Cộng Đồng Công Giáo VN tại VA và Linh Mục Trần Duy Nhất bảo trợ với sự hợp tác của Trưởng Nguyễn Hữu Đệ. Sau khi hình thành Thiếu Tây Sơn thì Âu Đoàn Lạc Long ngưng hoạt động.

Mãi đến năm 1981-1982 sau trại Hạp Bạn "Lên Đường" do Thiếu Đoàn Tây Sơn tổ chức tại Burke Lake, Thiếu đoàn có mời Trưởng Bùi Dương Liêm và Trưởng Hồ Bửu cùng các HDS vùng Lancaster, PA tham dự. Một năm sau Trưởng Hồ Bửu và Trưởng Bùi Dương Liêm về định cư tại Virginia.

Sự Thành Hình Liên Đoàn Thăng Long: Bắt đầu từ Thiếu Đoàn Phù Đổng do Trưởng Võ Phi Hùng, Hà Tôn Thành và Nguyễn Minh Mẫn thành lập vào năm 1986. Và sau đó Kha Sông Phố thành hình vào cuối năm 1987 do các Trưởng Hà Tôn Thành, Đỗ Quốc Tuyền, Nguyễn Tấn Phước và Nguyễn Dũng. Mãi đến 1989 Âu Đình Bộ Linh mới được thành lập do Tr. Nguyễn Ngọc Ân là Bảy Trưởng.

Hiện nay tại vùng Hoa Thịnh Đốn có rất nhiều đơn vị HĐVN đang sinh hoạt: Liên Đoàn Trai Việt (VA), Liên Đoàn Thăng Long (VA), Liên Đoàn Hùng Vương (VA), Âu Thiếu Trưng Vương (VA), Nữ Đoàn Âu Cơ (VA), Âu Đoàn Nam Lương Thế Vinh, Liên Đoàn Văn Lang (VA), Liên Đoàn Phú Xuân (VA), Liên Đoàn Phong Châu (VA), Liên Đoàn Chi Lăng (DC) và Liên Đoàn Potomac (MD).

Sau thời gian nghỉ sinh hoạt vì lý do gia đình và học vấn. Trưởng Trứ trở lại sinh hoạt Hướng Đạo vào mùa hè 1989, Kha đoàn Sông Phố (Post 102) không có ai phụ trách nên Tr. Bùi Dương Liêm, Tr. Trương Dư A và Tr. Nguyễn Ngọc Ân đã mời Trưởng Trứ làm Kha Trưởng Kha Đoàn Sông Phố. Sau đó LĐ Thăng Long thành hình với các đơn vị Hướng Đạo Nam và Đoàn Nữ Âu Cơ. Đoàn Nữ Âu Cơ là đơn vị Nữ HĐVN đầu tiên do chị Trang Phi, thân mẫu của Trưởng Trang Tố Nga, thành lập vào mùa hè 1989. Các Trưởng thành lập LĐ Thăng Long gồm các Trưởng: Bùi Dương Liêm, Trương Dư A, Nguyễn Ngọc Ân, Đoàn Kim Dũng, Nguyễn Minh

Mẫn, Đặng Văn Phước và sau đó là Tr. Nguyễn Công Trứ. Trưởng Công Trứ, Trưởng Tấn Phước và Trưởng Quốc Tuyển đã đến sinh hoạt với liên đoàn này hình thành.

Trưởng Nguyễn Công Trứ từng là Chi Nhánh Phó Chi Nhánh Hoa Kỳ thời Tr. Nguyễn Khanh làm Chi Nhánh Trưởng. Anh là người chịu trách nhiệm phát hành Đặc San Trưởng HĐVN qua nhiều nhiệm kỳ của Hội Đồng Trung Ương, từ thời Tr. Nguyễn Văn Thơ, Tr. Vĩnh Đào cho đến Tr. Nguyễn Văn Thuật. Anh còn là cố vấn cho việc hình thành Liên Đoàn Potomac tại Maryland. Vào ngày 16/4/1995, Anh Trứ đã nhận lời Tuyên Hứa của 6 trưởng trong 9 trưởng đầu tiên của LD Potomac: Nguyễn Hải Bình, Lê Doãn Cường, Ngô Bích Thủy, Trí Đô, Lữ Minh Nguyệt và Bùi Vũ Đức (vào chính đêm tình tâm hôm ấy tại Little Bennett Anh đã không nhận được tin đáng sinh thành của Anh đã vĩnh viễn ra đi - vào thời bấy giờ các trưởng chưa có cell phone khi đi trại). Anh Trứ đã tham dự hầu hết các trại Thăng Tiến (ngoại trừ TT5). Anh từng giữ chức vụ Lý Trưởng LBH-HTĐ hai nhiệm kỳ. Hiện Tr. Trứ là ADC cho Châu NCAC-BSA, Merit badge Counselor và là Unit Commisioner của Thiếu Đoàn Tây Sơn, LD Hùng Vương.

Trưởng Đỗ Quốc Tuyển, từng giữ chức vụ Đạo Trưởng Đạo Hồn Việt tại Đảo Galang vào năm 1981. Sáng lập Liên Đoàn Bạch Đằng, Kha Đoàn Sông Phố, Lý Trưởng Làng Bách Hợp 2 nhiệm kỳ. Từng là Trưởng của Liên Đoàn Thăng Long, Liên Đoàn Chi Lăng tại Washington DC. Trưởng Tuyển là Trưởng rất giỏi về kỹ năng & nghi thức HĐVN. Anh từng là Đội Trưởng Nhất của khóa Huấn Luyện Kỹ Thuật Đội Trưởng tại West Virginia năm 1995. Chính Trưởng Tuyển đã tạo điều kiện để hình thành Giải Dấn Thân Giúp Ích cho các em HDS tại vùng HTĐ.

Ghi nhận vào đầu thập niên 80, mỗi khi định cư ở bất cứ địa phương nào tại Hoa Kỳ, Trưởng Tuyển đều gia nhập sinh hoạt với các đơn vị HĐVN tại nơi ấy để cùng gìn giữ phong trào. Ngoài ra Kha Đoàn Sông Phố 102 còn là toán phục vụ công ích cho các trại Hè Sinh Viên và Trẻ Em Không Thân Nhân (Mồ côi hay cha mẹ còn ở VN). Toán Kha Sinh này đã chu toàn trong các công tác quan trọng như: Chào Cờ Khai Mạc tại các trại hay họp hội của giới trẻ (Đại Hội Thể Thao Bắc Mỹ), tham gia tổ chức Hội Tết Nguyên Đán & Tết Trung Thu. Hiện nay Trưởng Tuyển đang là thành viên của Toán Huấn Luyện Miền Đông Hoa Kỳ.

Sau khi Anh nhận chức Lý Trưởng Làng Bách Hợp HTĐ, Anh Tuyển đã tạo điều kiện để đưa các “tráng đinh” trở thành viên của Làng. Từ đó dân làng được trẻ trung hóa và có nhiều công tác “bất voi” hơn trước. Không chỉ trong sinh hoạt HĐ, Anh Tuyển ngoài đời đã giúp rất nhiều những người chung quanh qua kỹ năng đặc biệt và tấm lòng giúp người cao thượng của Anh. Anh Tuyển là người có một không hai (102) của Kha Đoàn Sông Phố đã hy sinh rất nhiều cho các đơn mới thành lập sau năm 1993, không phân biệt đoàn nam hay nữ.

Bách Hợp Huân Chương mà quý Anh nhận được từ HĐTƯ - HĐVN theo các bậc đàn em thì rất có thể đó là những cánh Hoa Hướng Đạo do chính quý anh đã vun bồi âm thầm nhiều năm cùng khắp những nơi mà các anh đã đến, đã đi qua, đang tạm sống hay đã sống tạm dung. Quý Anh đã kiên trì sinh hoạt và hy sinh rất nhiều thời gian cho phong trào từ những ngày khó khăn nhất cho đến những ngày rộn ràng nhất của HĐVN vùng Hoa Thịnh Đốn. Hẹn gặp lại quý Anh tại các sinh hoạt dấn thân giúp ích của phong trào.

Thần Ai Bất Tay Trái Quý Trưởng,
Gấu Hiền Pohick Bay

HỘI-ĐỒNG TRUNG ƯƠNG HƯƠNG-ĐẠO VIỆT-NAM

International Central Committee of Vietnamese Scouting

Ngày 22-3-2005

TSUNAMI RELIEF FUND

Đáp ứng lời kêu gọi của Ban Thường Vụ HĐTƯ-HĐVN, quý Mạnh Thường Quân, Thân Hữu, Phụ Huynh và HDS VN tại hải ngoại đã vận động, lạc quyên và đóng góp cho quỹ cứu trợ nạn nhân sóng thần Tsunami như sau:

Quỹ cứu trợ đã được chuyển đến 4 hội HĐ:

HĐ Mã Lai (Malaysia)	\$	5,000.00
HĐ Tích Lan (Sri Lanka)	\$	5,000.00
HĐ Thái Lan (Thailand)	\$	5,000.00
HD Nam Dương (Indonesia)	\$	8,106.01

Đóng Góp - (Cá nhân, đơn vị)	Số tiền(Mỹ Kim)
Chi Nhánh Úc: Phan Lạc Cảnh: 500 Úc Kim; Đặng Trung Chính: 500 Úc Kim; Lê Thị Trúc: 200 UK; Lê Bách Việt (Úc): 300 UK; BCH Chi Nhánh Úc: 180 UK. HĐVN Sydney: 150UK, Lạc Quyên tại Hội Tết VN ở Sydney: 1498.75UK, ÔB Lê Minh Tâm: 50UK, Tuần Báo Dân Việt: 160UK, Nguyễn Ngọc Hân:300.00UK - Tổng cộng: đổi thành 3041.23 Mỹ Kim.	\$ 3,041.23
LĐ Hoa Lư Oregon	\$ 1,000.00
Nguyễn Đức Tùng	\$ 500.00
LĐ Chí Linh (nam Cali)	\$ 306.00
LĐ Việt Hùng và Trường Niên Seattle, WA.	\$ 2,235.00
LĐ Văn Lang (nam Cali)	\$ 300.00
Tráng Đoàn Nguyễn Trãi	\$ 340.00
Lê Phục Hưng(CANADA)	\$ 100.00
LĐ Diên Hồng (Dallas , TX)	\$ 1,381.78
LĐ Lam Sơn Nam Cali)	\$ 500.00
LĐ Lạc Việt (Sacramento, CA)	\$ 403.00
Ban Thường Vụ Hội Đồng HĐVN Châu Santa Clara	\$ 100.00
Hội Đồng HĐVN Châu Santa Clara (ân nhân, phụ huynh, HDS, trưởng) gồm các LĐ Bách Việt, Diên Hồng, Hoa Lư, Hương Việt, Lạc Hồng, Lê Văn Duyệt, Ra Khơi, Rạng Đông, và Làng Bách Hợp Bắc CA.	\$ 12,899.00
Tổng cộng	\$ 23,106.01

Ghi Chú: Quỹ HĐTƯ-HĐVN đài thọ chi phí chuyển ngân đến 4 nơi: 160 MK. Và chi phí chuyển ngân từ Úc qua quỹ HĐTƯ: 43MK. **Tổng cộng: 203MK.**

HĐTƯ HĐVN chân thành cảm tạ hảo tâm của tất cả quý vị.

Tuởng Trình Về Dự An

Lịch Sử Phong Trào Hương Đạo Việt Nam (1930-2005)

Trần Anh Tuấn

Trong Lá Thư Ngỏ đảg trên *Liên Lạc* số Xuân Ất Dậu (số 52, tháng 12/2004), chúng tôi kêu gọi sự hỗ trợ của quý Truởng tiền bối và các anh chị em HĐVN khắp nơi để dự án *Lịch Sử Phong Trào Hương Đạo Việt Nam (1930-2005)* đượg chóng hoàn tất. Chúng tôi rất vui mừng là quý Truởng và các anh chị em HĐVN các nơi đã đáp ứng khá nồng nhiệt.

Trong thời gian từ tháng 7/2004 đến tháng 5/2005, chúng tôi đã nhận đượg các tài liệu sau đây:

A) Tài liệu đầu tay

Ngày 30/3/2005, nhân khi cùng Bê Trên sang California thăm gia đình, Truởng Nguyễn Trung Thoại đã giao cho chúng tôi bản sao của mười (10) tài liệu đầu tay. Đây là những văn thư trao đổi chính thức giữa quý Truởng trong Hội Đồng Truống Ương HĐVN trước năm 1975 với Văn Phòng Hương Đạo Thế Giới và các tổ chức Hương Đạo quốc tế. Về chi tiết, mười tài liệu này bao gồm:

1) Sáu (6) văn thư của Truởng Tổng Thư Ký VPHĐTG Nagy gửi quý truởng Trần Văn Khắc, Nguyễn Văn Thơ, và Nghiêm Văn Thạch trong thời gian từ tháng 5/1982 đến tháng 6 năm 1988.

2) Hai (2) văn thư của BSA gửi Truởng Nguyễn Văn Thơ về liên hệ giữa BSA với HĐTU-HĐVN trong tháng 9/1983.

3) Hai (2) văn thư của một Truởng HĐ Úc-đại-lợi về Trại Hạp Bạn Thẳg Tiến I và về nhân sự trong HĐTU-HĐVN trong tháng 10 năm 1985.

Xin chân thành cảm ơn Truởng Nguyễn Trung Thoại và trông chờ sự đóng góp... tiếp tục của Truởng trong thời gian tới đây.

B) Hình Ảnh

Ngày 19/7/2004, chúng tôi nhận đượg 15 tấm ảnh HĐ và một tập *Trại Ca Thẳg Tiến VI* (1998) của Truởng Công Bền Chí Nhữ Văn Trí.

Xin cảm ơn Truởng Trí đã sốt sảg gửi tài liệu sớm nhất đến chúng tôi ngay sau Hội Nghị Quốc Tế Truởng HĐVN/Hương Đạo Truởng Niên ở Disney World, Florida.

C) Sách Báo

1) Ngày 2/7/2004, ngay tại Hội Nghị Quốc Tế Truởng HĐVN/Hương Đạo Truởng Niên ở Disney World, Florida, chúng tôi nhận đượg một tập điện thư và vài lá thư viết tay liên quan đến một số sự kiện, vấn đề, và nhân vật HĐ có tính cách rất tế nhị từ tay Truởng Mã Thị Hoa.

Xin cảm ơn Truởng Hoa về sự tin tuởng của Truởng đối với cá nhân chúng tôi.

2) Ngày 21/11/2004, chúng tôi nhận đượg ba (3) kỷ yếu HĐ và một (1) tạp chí do Truởng Mai Liệu chuyển giao. Đó là:

a) *Xuân Hòa 40 Năm (1957-1997)* ấn hành tại Việt Nam năm 1997

b) *Bạch Đằng 50 Năm (1950-2000)* ấn hành tại Việt Nam năm 2000

- c) *Khoá Tùng Nguyên Liên Ngành 2004 Tại Bình Thuận* ấn hành tại Việt Nam năm 2004
- d) Đặc san *Tiếng Sông Hương 2002-2003* ấn hành tại Texas.

Xin hết sức cảm ơn Trưởng Mai Liệu đã và sẽ chia sẻ với chúng tôi những tài liệu, sách báo, và hình ảnh mà Trưởng đã tích lũy trong suốt cuộc đời Hương Đạo của Trưởng, bắt đầu từ thập niên 30 trong thế kỷ trước.

3) Ngày 10/2/2005, chúng tôi nhận được qua Bưu Điện bốn (04) tập thơ Hương Đạo của thi sĩ Tuấn Việt. Đó là các tập:

- a) *Hoa Bách Hợp* do Liên Đoàn Chi Lăng (Toronto) ấn hành năm 1988
- b) *Hương Đạo Một Đời* do HÈVN Chi Nhánh Úc-đại-lợi ấn hành năm 1996
- c) *Theo Dấu B-P (sic!)*, bản thảo ấn hành năm 2000
- d) *Vui Hương Đạo*, bản thảo ấn hành năm 2005.

Xin thành thật cảm ơn nhà thơ với tấm lòng sốt sắng và tinh thần giúp ích vô vị lợi đáng quý.

4) Cũng tại Walnut Creek, California, ngày 30/3/2005, chúng tôi được Trưởng Nguyễn Trung Thoại cung cấp một (1) tập photocopy bản *Kỷ Yếu Trại Tự Lực 1974*.

Đóng góp của Trưởng Thoại thật quý giá vì rất dồi dào và tận tình. Chúng tôi mong tinh thần đóng góp vào dự án của Trưởng Thoại sẽ tiếp tục và nhất là sẽ được... lây lan sang quý Trưởng độc giả của *Liên Lạc*

!

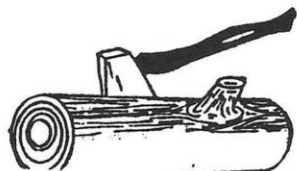
D) Liên Lạc

1) Trong thời gian tới đây, chúng tôi sẽ liên lạc để tham khảo/kiểm chứng/phỏng vấn/thu thập tài liệu và sự kiện từ quý Trưởng tiền bối sau đây:

- a. Trưởng Mai Liệu ở Bắc California
- b. Trưởng Lê Xuân Đăng ở Bắc California
- c. Trưởng Tôn Thất Hy ở Nam California
- d. Trưởng Nguyễn Trung Thoại ở Gia-nã-đại.

2) Trong bản tường trình kỳ tới, ngoài việc ghi lại những gì chúng tôi nhận được như một lời cảm ơn tối thiểu đến quý Trưởng đóng góp tài liệu, chúng tôi sẽ liệt kê những tài liệu, sách báo, và hình ảnh chúng tôi đã có để quý Trưởng hiểu rõ mà bổ túc hay mách bảo cho chúng tôi biết những nơi hay những người có tài liệu cần thiết, nếu đất của *Liên Lạc* cho phép.

Trong khi chờ đợi sự giúp đỡ tài liệu từ quý Trưởng mà chúng tôi chưa được hân hạnh tiếp xúc, chúng tôi xin thân ái kính chào và chân thành cảm ơn quý Trưởng trước.

Trần Anh Tuấn
P. O. Box 1413
Alameda, CA 94501
(510) 865-9276
att411@comcast.net

Một cuộc gặp gỡ kỳ thú

Tháng vừa qua có 4 Trưởng Hướng-đạo từ Việt-nam sang Úc-Châu để tham dự khóa Huấn-luyện Leader Trainers tại Melbourne do Hội Hướng-đạo Úc tổ chức để huấn luyện cho các nước Châu Á Thái-Bình-Dương.

Nay khoá học đã hoàn tất, các Trưởng có nhã ý lên Sydney để thăm viếng các Trưởng H.Đ. Trưởng-niên Xóm Tùng-nguyên, do sự hướng dẫn của Trưởng Nguyễn-Mạnh-Hà ở Melbourne.

Khi họp mặt, lúc giới thiệu các Trưởng để làm quan, TR. Nguyễn-Mạnh-Hà có cho biết đã cố gắng xin cho 5 Trưởng từ Việt-nam qua tham dự khoá Huấn-luyện này, nhưng vì lý do ngoài ý muốn, Tr. Tôn-Thất-Hàn không đi được (vì lý do nào đó). Tr. Hà có nói qua chuyện này với Tr. Trần-văn-Lược và Tr. Tiến-Lộc thì Tr. Tiến-Lộc có an ủi Tr. Hà như sau : Hà và anh em đừng có lo. Như vậy là đội bóng tuyển của V.N. đã thắng 4-1, như vậy đã là thắng, đâu có thua. Vì Tr. Tiến-Lộc nghĩ rằng không thể nào có chuyện gì hoàn toàn được, mình đã cố gắng hết sức là tốt.

Trưởng Hà giới thiệu 4 Trưởng từ V.N. qua, đã tham dự khóa huấn luyện tại Melbourne, gồm có :

1. Tr. Phạm-Quang-Thùy (Trưởng HL lo về ngành Thiếu).

2. Tr. Võ-Thanh-Thủy (Trưởng HL lo về ngành Ấu).

3. Tr. Nguyễn-Trấn (Trưởng HL lo về ngành Tráng).

4. Tr. Trần-Minh-Thiện (Trưởng HL lo về ngành Kha).

Trong 3 ngày thăm viếng Sydney, Tr. Phạm-quang-Thùy xin phép cho các em được ra mắt buổi hội ngộ hôm nay với Quý Trưởng : Thật là xúc động, vinh hạnh được quý Trưởng thương mến hướng dẫn, giúp đỡ, bảo bọc chúng em trong thời gian đến nước Úc để tham dự khoá Huấn luyện này. Cho chúng em gửi đến Quý Trưởng lòng chân thành biết ơn, không chỉ riêng về chúng em, mà cả anh chị em HĐVN ở quê nhà đang cần đến sự hỗ trợ về mặt tinh thần, về mặt Huấn luyện, phương pháp H.L. hiện đại ở các Quốc gia tân tiến trên Thế giới, để sau đó, chúng em đem về ứng dụng cho hoàn cảnh đất nước V.N., làm sao Phong trào giữ được ngọn lửa, chúng em không giữ đám tro tàn, nhưng chúng em cố giữ được ngọn lửa Tinh thần Hướng-đạo, đặc biệt là Truyền thống HĐVN, làm sao giữ cho Phong trào sống mãi trong lòng chúng em.

Tiếp đến, Trưởng Xóm Tùng-Nguyên thay mặt anh chị em trong Xóm trao tặng quà lưu niệm cho các Trưởng HĐ từ VN sang. Để đáp lễ, các Trưởng cũng có đem các quà từ VN sang, biểu thị Trưởng Xóm một cái quạt giấy cọng bằng gỗ lớn, rất đẹp, có ghi chữ "Cuộc Đời là một cuộc chơi vĩ đại" (Life is the greatert of all games) Baden Powell (Rovering to success). Souvenir 22 nd course for lesder Trainers. Ngoài ra còn biểu tặng mỗi Trưởng một món vải có in hình hoa Bách-Hợp HĐ, hoa Huệ Tuyên Hứa, một tấm vải in chữ Kỷ niệm Khoá Huấn Luyện Leader Training.

Các Trưởng dự buổi liên loan B.B.Q. thân mật, có ca hát, có trò chơi, có kể chuyện và có cả thị nướng và la-de.

Tiệc tàn, trời đã về chiều, mọi người cầm tay nhau hát bài tạm biệt "Bùi ngùi xa cách"... và cũng không quên Hẹn Ngày Tái Ngộ.

Melbourne, ngày 02 tháng 4 năm 2005

Hà-Mã Hằng Hải (Ghi lại).

Các Trưởng chụp chung hình lưu niệm . (Ảnh các Trưởng ngồi hàng trước, từ trái qua) :
 Chị Lệ, Tr. Vĩnh-Tiến, Tr. Thanh-Huế, chị Thanh, chị Phiêu, Tr. Phiêu, Tr. Lệ.
 (Hàng đứng sau, từ trái sang) : Tr. Nguyễn-Tuấn, Tr. Minh-Lan, Tr. Công, Tr. Ngọc,
 (2 cháu gái nhỏ con của Tr. Công), Tr. Nụ, Tr. Công, Tr. Bích-Lan, Tr. Thiệu, Tr. Minh-Hà,
 Tr. Kỳ, Tr. Thoại-Anh, Tr. Gấn, Tr. Roanh, Tr. Lan (Khải), Tr. Thanh-Thủy, Tr. Thùy , Tr. Khải.

Từ trái sang : Tr. Thiện, Chị Lệ, Tr. Lệ, Tr. Tuấn, Tr. Thanh-Thủy và Tr. Hà
 (Tại nhà Tr. Lệ, trên tay ai cũng cầm chai bia hay ly bia sủi bọt, chỉ trừ nữ chủ nhân bận nướng BBQ.

Chuyện trò rồi, giới thiệu biết mặt nhau xong, ca hát rất là H.Đ., kèm thêm trò chơi, tiếp đến màn ăn
 nhậu no say, trao quà lưu niệm đầy lưu luyến, đến lúc cầm tay nhau hát bài Giữ Chặt Mối Dây sao mà bịn
 rịn không muốn rời nhau. Cuối cùng dành " Hẹn Ngày Tái Ngộ " (Hình ảnh do Cựu Trưởng Xóm tặng L.L.).

TÌM VỀ CỘI NGUỒN

Trần Trung Lương

Người Việt chúng ta có mặt ở Canada này đã trên 30 năm. Trước tháng Tư 1975, con số chỉ vào khoảng vài trăm người. Đa số là các du học sinh. Từ tháng Tư 1975 tới nay, số người VN sinh sống tại Canada đã trên dưới 200.000 người. Một nửa là thuyền nhân tỵ nạn, một nửa là do chính sách nhân đạo của Canada cho bảo trợ thân nhân từ VN sang.

Trong các sắc dân tỵ nạn trên thế giới được nhận vào Canada, người tỵ nạn VN được nhận vào nhiều nhất. Để thấy rõ lòng ưu ái Canada đã dành cho người tỵ nạn VN, xin so sánh mấy con số sau đây :

- 60.000 thuyền nhân tỵ nạn VN đổ ập tới Canada năm 1979 và 1980.
- 37.000 người Hung Gia Lợi tới Canada năm 1958, sau khi Nga đem quân áp đặt một chính phủ CS
- 37.000 người Sri Lanka tới Canada từ năm 1989 sau khi xảy ra những trận giao tranh dữ dội giữa kháng chiến quân Tamil Tiger và chính quyền Sinhalese.
- 25.000 người A Phú Hãn tới Canada từ năm 1986 khi Nga Xô rút lui rồi nhóm Taliban lên cướp chính quyền.
- 22.000 người El Salvador tới Canada từ 1982 tới nay, từ khi xảy ra nội chiến giữa chính quyền thân Mỹ và dân quân kháng chiến.
- 20.300 người Bosnia đến Canada từ 1992 sau khi xảy ra nội chiến giữa các sắc dân Serb, Hồi Giáo và dân gốc Croatia

(The Globe and Mail, 1.7.2004)

Xét về các nước đã thu nhận tỵ nạn VN, Canada là nước nhận tỵ nạn VN nhiều nhất, nếu nhìn theo dân số (per capita). Năm 1979-80, Canada có một chính sách rất rộng rãi và nhân đạo đối với thuyền nhân tỵ nạn VN. Lúc đó chính quyền ở trong tay Đảng Bảo Thủ, Thủ Tướng là ông Joe Clark, Bộ Trưởng Di Trú là Ông Ron Atkey, Bộ trưởng Ngoại Giao là Bà Flora MacDonald. Người tỵ nạn VN tới đây đã được người dân Canada giúp đỡ nhiều mặt. Các thuyền nhân tỵ nạn VN do các giáo hội và tư nhân Canada bảo trợ tới miền đất hạnh phúc này từ năm 1979 trở đi là những chứng nhân hùng hồn về việc trên đây.

Ngoài ra, hệ thống báo chí Canada cũng thường nói tới và ca ngợi sự hội nhập nhanh chóng và thành công nhiều mặt của người tỵ nạn VN. Những trang báo của người Canada như gián tiếp nói lên điều này : Canada chúng ta đã không ủng hộ công trong việc đã tiếp rước những người VN thông minh và chăm chỉ này.

Nhật báo The Globe And Mail, nhân dịp quốc khánh Canada năm ngoái, đã viết một loạt bài đăng 5 ngày liền ca ngợi sự thành công của người tỵ nạn VN. Như chuyện Chị Tâm Hà và 2 đứa con nhỏ xíu vượt biên năm 1978 tới Mã lai rồi được Giáo Hội Mennonites ở Saskatoon bảo trợ. Khi tới Canada thì hai bàn tay trắng, nay chị Hà có cơ nghiệp và tài sản lớn. Việc này không những làm cho gia đình chị mà cho cả giáo hội đã bảo lãnh chị sung sướng và hãnh diện. Như chuyện Anh Nguyễn, cựu quân nhân, cùng với 42 người bạn, lên đênh trên biển 10 ngày rồi tới được đảo Pulo Bidong. Nhờ thân nhân ở Montreal bảo lãnh vào đúng lúc Canada mở cửa, anh đã tới được Canada rất sớm. Anh đi rửa chén nhà hàng, lương mỗi tháng là 500 đồng. Anh vừa đi làm vừa đi học. Sau 7 năm, anh đã đỗ tiến sĩ về hóa học. Anh đã phát minh ra kỹ thuật tạo hình bằng tia laser cho hãng Kodak....

Báo ra ngày 3.7.2004, như để khen người VN là những người biết nhớ ơn Canada, đã viết như thế này ở cuối bài: “Cho tới bây giờ, cựu Ngoại Trưởng Flora MacDonald hàng năm vẫn còn nhận được những tấm thiệp Giáng Sinh ký tên Trần, tên Nguyễn... Cựu Bộ trưởng Di Trú Ron Atkey có lần đang đi đường đã bị một người ôm chầm lấy rồi hỏi: Ngài còn nhớ tôi không, tôi là ty nạn mà ngày xưa Bộ Di trú của ngài đã nhận tôi vào Canada, và chính ngài đã mượn tôi sửa bếp cho căn nhà của ngài. Cựu Thủ Tướng Joe Clark, năm 1999, một hôm đang đi trên đường Danforth ở Toronto thì gặp một cặp vợ chồng VN với 3 đứa con. Hai vợ chồng đã chào ông Clark rồi nói với các con: Nếu không có ông này thì bây giờ gia đình mình đã không có mặt Canada ...”

Đặc biệt nhật báo Toronto Star số ra ngày 17 tháng Tư này, đã đăng một bài mà tôi cho là rất đặc biệt. Bài này chiếm nguyên trang 6. Ở giữa là hình một người đàn ông rất bảnh trai, còn rất trẻ, tương như một kỹ sư hay một bác sĩ. Tay anh giơ ra tấm hình một em bé cỡ 1 tuổi, trên ngực ghi số 32. Ở dưới bức hình có lời ghi chú: *Đây là hình một em bé một lá vừa ra khỏi máy bay cất cánh từ Saigon. Anh Thanh Campbell tin rằng đây là hình chính anh trong đêm đầu tiên ở Canada. Ảnh này do một phóng viên của bản báo chụp tối khuya 13.4.1975 khi 53 em bé mồ côi VN tới trung tâm tiếp đón Surrey Place ở Toronto.*

Bao năm qua, khi báo này nói về người ty nạn VN nhân dịp 30 tháng Tư thì thường nói tới thảm cảnh di tản, thảm cảnh vượt biên, thảm cảnh các trại ty nạn ĐNA, nhưng năm nay, dịp này, báo này viết về một khía cạnh khác mà tôi cho là rất đặc biệt. Bài báo nói về những em cô nhi đã được chở thẳng từ Saigon sang Toronto, trước ngày Saigon sụp đổ. Xưa nay tôi chưa hề biết việc này.

Jordan-Heath-Rawlings đã sưu tầm rất nhiều tài liệu và đã viết ra bài báo. Theo tác giả, trong tháng 4.1975, Cơ quan Ford Administration đã bỏ ra 2 triệu đồng cho chiến dịch mang các bé mồ côi ra khỏi VN (Operation Babylift). Chiến dịch này đã mang được 2.500 em đến các nước Hoa Kỳ, Anh Quốc, Úc Đại Lợi và Canada. Chuyến bay đầu tiên là một thảm cảnh. Ngày 4.4.1975, máy bay vừa cất cánh bay được 65 cây số thì phát nổ trên không phận ngoại ô Saigon. Hơn 150 người, vừa cô nhi vừa nhân viên xã hội tử nạn. Dầu thế, các chuyến bay khác vẫn tiếp tục. Hai nhân viên Canada thuộc bộ xã hội cử sang VN tham gia chiến dịch này là Victoria Leach và Helen Allen. Hai bà xông xáo tìm phương tiện và sau cùng đã tìm được máy bay Hercules của Không Lực Canada. Ngày 10.4.1975, 55 bé cô nhi được đưa vội vàng lên máy bay. Bé một tuổi trở lên thì được cột vào ghế. Bé nhỏ hơn được bỏ vào thùng giấy, cứ 2 em một thùng. Có bé mới sinh được 10 ngày. Máy bay cất cánh trong cảnh súng đạn vang rền chung quanh. Máy bay tới Hong Kong rồi chuyển sang Canadian Pacific Airlines, rồi chuyển sang Air Canada tại Vancouver. Sau 14 giờ bay, các em tới Toronto lúc 11 giờ đêm 13.4.1975. Tại đây, các bé cô nhi được cha mẹ nuôi đến tiếp đón ngay.

Hai nhân vật chính của bài báo là Thanh Campbell và Trent Kilner. Khi đến Canada, Thanh Campbell mới một tuổi, và Trent Kilner lên 3. Khi bốc bé Trent lên máy bay ở Saigon, người ta nghĩ em mới một tuổi vì thân xác em bé tí teo. Sau này người ta mới biết em lên ba.

Bé Thanh được gia đình mục sư Bill Campbell thuộc giáo hội Presbyterian nhận làm con nuôi. Ông bà ở Hamilton đã có 5 con, nay nhận thêm bé Thanh, tức là người con thứ 6. Anh Thanh đã lớn lên trong lòng thương yêu của cả gia đình cha mẹ nuôi Campbell. Anh đã học xong bậc đại học, nay trở thành người đi rao giảng đạo Chúa. Anh là một giáo sĩ hùng biện ở nhà thờ. Anh đã có vợ và 3 con. Nhờ giấy khai sinh mà bà Victoria Leach và Helen Allen mang theo từ Saigon, người ta biết tên VN của Anh là Nguyễn Ngọc Minh Thanh., sinh ngày 1.8.1973 tại Phước Tuy.

Bé Trent Kilner được gia đình Ông bà Earle Kilner ở Sarnia nhận nuôi. Trent là đứa con thứ 6 trong gia đình của Kilner. Không giống như bé Thanh trên đây, bé Trent không có một thứ giấy tờ gì từ Saigon, trừ mẫu giấy ghi tên VN là Trần Văn Nghĩa. Sau này bác sĩ Canada, qua quang tuyến về xương đã kết luận bé 3 tuổi, và toà án đã cho em ngày sinh là 15.10.1972. Trent Kilner Trần Văn Nghĩa hiện nay là chuyên viên tài giỏi về xây cất nhà ở Sarnia.

Cả 2 bé cô nhi trên đây, đến Canada năm 1975, nay đã trưởng thành. Hai người, tình cờ liên lạc được với nhau, đang cố gắng tìm kiếm những bạn đồng hành chuyến bay lịch sử 13.4.1975. Họ đã tìm ra thêm được 4 người bạn ở Calgary, ở London, ở Pháp. Họ mới gặp hai đại ân nhân đã đưa họ lên máy bay từ Saigon tới Toronto. Bà Leach nay đã 85, bà Helen Allen 98, cả hai đang sống ở Toronto.

Phần cuối bài viết, tác giả cho biết hai nhân vật trên đây có ý định về VN tìm nguồn gốc và thăm nơi mình đã chào đời. Việc này làm tôi cảm động. Nhiều người đã về VN để thăm thân nhân và mồ mả tổ tiên. Hai vị trên đây nếu về VN thì ai sẽ là thân nhân và biết tìm mồ mả tổ tiên ở đâu. Hai vị là bé mồ côi rời VN lúc lên hai lên ba, làm gì có được chút kỷ niệm nào về sinh quán. Hai vị có cha mẹ nuôi Canada, ăn món Canada hàng ngày và nói tiếng Anh từ bé, đâu biết gì nhiều về văn hoá VN. Ấy thế mà hai vị đòi về VN, thăm quê hương VN, tìm nguồn cội !

Tôi chợt nhớ tới các em bé VN đến đây lúc một hai tuổi, và các em sinh ra tại Canada, liệu các em có một chút VN nào trong máu, giống Nguyễn Ngọc Minh Thanh Campbell và Trần Văn Nghĩa Trent Kilner trên đây không ?

Trần Trung Lương

Lời bàn của Mã-Tử : Tác-giả Trần-Trung-Lương, tự xưng là Sói Con Đã Già, danh hiệu là Trà-Lũ, ngụ-quán ở Toronto, cùng chung Tỉnh-bang với Trưởng Trần-Văn-Khắc, vị Sáng-lập ra Phong-trào H.Đ.V.N. cách đây 75 năm, mà ngày 01 tháng 7 sắp tới sẽ là ngày HĐVN khắp nơi làm lễ Tưởng-niệm Vị Sáng-lập, theo một thông-cáo của HĐTU HĐVN đã phổ biến từ khi Trưởng Khắc lìa rừng. Bài nầy nhắc nhở đến lòng Tri-ân của người dân Gia-Nã-Đại đối với các ân-nhân đã giúp đỡ họ, đã cứu mang họ, đã đem lòng nhân ái mà nâng đỡ họ, để họ có những tương-lai rực rỡ.

Lúc ban đầu, tác giả gửi một bài dài 6 trang. Ngựa tôi không chịu và yêu cầu viết lại, ngắn chỉ 3 trang mà thôi, vì đất đai của Liên-lạc rất hẹp. Tác-giả hậm hực lắm và đáp :

- *'Thưa Trưởng, Em viết ngắn không được, như thế nầy là ngắn lắm rồi đó.*

Ngựa tôi đâu có chịu thua, bèn nũa hù dọa, nũa dụ dỗ : " Thôi ! được rồi, để đó tính sau " .

Lời phát ngôn vừa rồi của Mã-Tử có effet ngay : Một tuần sau, tác giả gửi ngay một bài dưới 3 trang, tuy nói về những người Gia-Nã-Đại, nhưng Sói Con Đã Già (SCDG) đã xa xôi nhắc khéo anh chị em HĐVN chúng ta đừng quên ơn vị Sáng lập Phong-trào, phải Cố Gắng, phải Đoàn Kết. SCDG nhắc khéo một cách gián tiếp. SCDG cũng rất tế nhị khôn ngoan không hề nhắc đến tên Trưởng Trần-Văn-Khắc, vì ngại người đọc hiểu lầm Người cùng trong một Họ suy tôn lẫn nhau, vì tác giả cũng họ Trần, nhưng gửi cho Liên-Lạc bài nầy, vào thời điểm nầy là có một chủ đích sâu xa của tác giả. Mã-Tử phục SCDG hết sức, tuy nhiên có một chút buồn riêng : *Qua không gian, Ta thấy SCDG không vui, đầu tóc rối bời, mái tóc không bóng bẩy như những lúc cao hứng, bài viết nầy Nhà Người không xài những ngọn võ sở trường của mình. Á, Ta hiểu rồi, Người đã gượng viết cho nghiêm chỉnh, rất Luân-lý Giáo-khoa-thu, không có nhậu nhẹt, thiếu người đồng điệu để ba hoa, vắng rượu thịt và nhất là thiếu ... Đàn Bà. Vì rứa cho nên SCDG kệt số. Hèn chi !*

Liên Đoàn Thăng Long :

MƯỜI LĂM NĂM VỚI NHỮNG THĂNG TRẦM

Liên Lạc .- Chúng tôi vừa nhận được bản tin “NHỊP CẦU” số tháng 3 năm 2005, do Liên Đoàn THĂNG LONG (vùng Hoa Thịnh Đốn) thực hiện.

Nhìn cảnh thăng trầm của Liên Đoàn mới thấy sự kiên tâm của Trường sáng lập và “Trường Kỳ sinh hoạt” với các đơn vị, dù các Trường đơn vị Đến rồi Đi, vì lý do này hay hoàn cảnh nọ. Là đồng loại Ngựa tôi (Chịu Khó) rất khâm phục sự bền bỉ dẻo dai của Ngựa Cẩn Cù (viết nguyên chữ, có dấu, đáng hoàng, chứ không viết tắt c. c. đấy nhé). Xin ghi lại đây để các nơi được biết một Trường có tinh thần Hưởng Đạo rất cao và hết lòng cho Liên Đoàn.

Thiếu đoàn Phù Đổng (Troop 904 Boy Scouts of America) được một nhóm cựu huynh trưởng HĐVN trong vùng thành lập vào cuối năm 1986 do Giáo Xứ Các Thánh Tử Đạo Việt Nam bảo trợ và Trường Võ Phi Hùng được cử trách nhiệm Thiếu Trường.

Sang cuối năm 1987, do nhu cầu và trường của thiếu đoàn Phù Đổng gia tăng nhanh nên một số trưởng đã quyết định lập kha đoàn Sông Phố (Post 102 BSA) với sự bảo trợ của Hội Phật Giáo Mỹ Châu (Chùa Hoa Nghiêm), Tr. Hà Tôn Thành được đề cử trách nhiệm Kha Trường. Là hai đơn vị Hưởng Đạo gốc Việt Nam duy nhất hoạt động trong vùng HTĐ và phụ cận sinh hoạt độc lập mặc dù trên thực tế cả hai ban huynh trưởng đã liên lạc và phối hợp rất mật thiết trong các sinh hoạt chung trong đó có việc tham dự trại họp bạn HĐVN trên thế giới Thăng Tiến 2 tại Canada vào mùa Hè năm 1988, tại trại này danh xưng không chính thức Liên Đoàn Thủ Đô – được đặt tạm cho việc tham dự trại. Từ đó, sự bùng cháy mãnh liệt về tinh thần Hưởng Đạo đã thúc đẩy các huynh trưởng tiến tới việc đứng ra tổ chức trại họp bạn Miền Đông Hoa Kỳ lần đầu tiên.

Vào thời điểm này, thêm vài huynh trưởng nhập cuộc chơi và có nhiều đề nghị lập ra hệ thống liên đoàn như cách tổ chức HĐVN trước năm 1975 mặc dù Hưởng Đạo Hoa Kỳ không áp dụng, với hoàn cảnh của Hưởng Đạo sinh trong các cộng đồng gốc Việt còn phôi thai thì lối tổ chức này sẽ giúp cho việc tương trợ giữa các đoàn có hiệu quả hơn. Trong tháng 4 năm 1989 nhóm huynh trưởng biểu quyết cho ra đời Liên đoàn Thăng Long với hai đơn vị cơ hữu sẵn có là Thiếu đoàn Phù Đổng và Kha Đoàn Sông Phố. Tr. Bùi Dương Liêm được đề cử trách nhiệm Liên Đoàn Trưởng nhiệm kỳ đầu tiên 1989-90 và Liên Đoàn nỗ lực tổ chức Trại Họp Bạn Miền Đông Hoa Kỳ chính thức lấy tên là Kết Thân 1 tại Pohick Regional Park, Lorton, Virginia từ 1 đến 4 tháng

7 năm 1989 với sự tham dự của 197 trại sinh đến từ Massachusetts, Pennsylvania, Maryland, Virginia, Georgia và California.

Mùa Thu năm 1989, thêm hai đơn vị thống thuộc được thành lập là Ấu đoàn Đinh Bộ Lĩnh (Pack 904 BSA) do Tr. Nguyễn Ngọc Ấn trách nhiệm Bầy Trưởng và Nữ Đoàn Âu Cơ (Multi-troop 2719 GSUSA) do Tr. Laura Trang trách nhiệm Đoàn Trưởng, Tr. Võ Phi Hùng từ nhiệm, Tr. Trương Dư A thay thế trong trách nhiệm Thiếu Trường Phù Đổng và Tr. Nguyễn Công Trứ được đề cử làm Kha Trường Sông Phố đang bị bỏ trống vì Tr. Thành di chuyển qua California.

Mùa Hè năm 1990, sau khi dự trại họp bạn HĐVN toàn thế giới Thăng Tiến 3 ở San Jose, California về, Kha đoàn Sông Phố tự động tách rời hệ thống Liên đoàn Thăng Long. Riêng về Nữ đoàn Âu Cơ, con số đoàn sinh tăng rất nhanh trong 3,4 tháng đầu tiên nhưng vì thiếu trưởng Nữ có kinh nghiệm nên chỉ sống được 2 năm. Đồng thời vì bận việc, Tr. Bùi Dương Liêm xin từ nhiệm và Tr. Trương Dư A được đề cử thay thế cho hết nhiệm kỳ. Đây là giai đoạn xuống thấp nhất của Liên đoàn. Tân Liên đoàn trưởng hội cùng 5 trưởng còn lại là Nguyễn Ngọc Ấn, Dương Đình Hợp, Đặng Ngọc Phước, Nguyễn Ngọc Phi và Nguyễn Minh Mẫn quyết định tận dụng sở trường, ấn định lại đường lối sinh hoạt thật sát với mục tiêu của phong trào do BiPi dẫn dắt để chấn chỉnh và kiện toàn lại các đơn vị còn lại. Sự giải tán Nữ đoàn Âu Cơ cũng nằm trong phương thức này. Nhờ thiện chí và lòng kiên trì theo đuổi mục tiêu của phong trào của ban huynh trưởng đã đưa Liên đoàn là đơn vị độc nhất còn sinh hoạt trong vùng trong khi đó các đơn vị Hưởng Đạo gốc Việt trên thế giới đa số đã đi vào tình trạng èo uột.

Giai đoạn chấn chỉnh đã qua, để chuẩn bị phát triển, tháng 6 năm 1991, liên đoàn đứng ra tổ chức trại

Hội Bạn HDVN miền đông Hoa Kỳ Kết Thân 2 tại khu dã trại Fort Belvoir, Virginia với hơn 70 trại sinh của liên đoàn Thăng Long và liên đoàn Tây Sơn thuộc Philadelphia tham dự, lúc này các đơn vị ở Massachusetts và Georgia đã ngưng hoạt động. Tr. Nguyễn Ngọc Phi được đề cử trách nhiệm Bầy Trưởng Đình Bộ Lĩnh thay thế Tr. Ấn và Tr. Trương Dư A được tái bổ nhiệm Liên Đoàn Trưởng nhiệm kỳ 1991-92 và các nhiệm kỳ kế tục cho đến nay.

Ban huynh trưởng quyết định phát triển phong trào về hướng Maryland sau khi thất bại trong việc khuyến khích một số các cựu trưởng HDVN trong vùng này. Năm 1993, liên đoàn quyết định thành lập một chi nhánh ở Silver Spring Maryland và cử Tr. Đặng Ngọc Phước trách nhiệm chăm sóc. Đồng thời, phần khởi trước các phát triển thuận lợi, ban huynh trưởng liên đoàn tìm cách tạo sự yểm trợ quý báu từ các thân hữu và mạnh thường quân trong vùng tiến tới việc thành lập làng Bách Hợp Thăng Long cho cộng đồng HDVN trong vùng bằng cách bỏ danh xưng Thăng Long để biến thành Làng Bách Hợp và toàn bộ huynh trưởng đang điều hành Làng xin rút lui để trao lại cho ban điều hành mới có tính cách đại đồng hơn. Nhờ những yếu tố này, cộng đồng HDVN trong vùng chuyển mình hoạt động mạnh. Ấu và Thiếu đoàn nữ Trưng Vương ở Falls Church, các liên đoàn Hùng Vương ở Falls Church, Potomac ở Gaithersburg và Chi Lăng ở Washington DC đã lần lượt ra đời trong các năm 1994, 95, và 96. Trong thời gian này Liên đoàn đã tiếp tục tổ chức trại Hội Bạn HDVN miền Đông Hoa Kỳ Kết Thân 3 (tháng 7 năm 1995).

Cuối năm 1997, vì bận việc gia đình, Tr. Đặng Ngọc Phước xin nghỉ hoạt động, ban huynh trưởng liên đoàn đề nghị chuyển đoàn sinh chi nhánh Maryland qua liên đoàn Potomac, nhưng tất cả phụ huynh và đoàn sinh đều không đồng ý. Tr. Nguyễn Ngọc Ấn tình nguyện tiếp tục chăm sóc chi nhánh Maryland, hai đơn vị mới thống thuộc ra đời là Thiếu đoàn Quang Trung do Tr. Ấn trách nhiệm Thiếu trưởng và Ấu đoàn Trần Quốc Toàn do Tr. Hoàng Vũ Trần Châu làm Bầy trưởng. Đồng thời, Tr. Nguyễn Minh Mẫn thay thế Tr. Nguyễn Ngọc Phi xin sinh hoạt bán thời vì mới lập gia đình. Tháng 12/98 Tr. Huỳnh Thanh Hùng được đề cử thay thế Tr. A trong trách nhiệm Thiếu trưởng Phù Đổng. Liên đoàn tiếp tục tổ chức trại hội bạn HDVN miền Đông Hoa Kỳ Kết Thân 4 (tháng 7 năm 1997).

Tháng 7 năm 1998, liên đoàn tham dự trại Hội Bạn HDVN toàn thế giới Thăng Tiến 6 ở Fairfax, Virginia với 80 trại sinh, đặc biệt trong trại này, 2 đội Hồ và Gấu của Thiếu đoàn Phù Đổng đoạt giải nhất và Ba trong trò chơi lớn ngành Thiếu, tuần kha thắng giải

nhất trò chơi lớn ngành thanh trong tổng số 54 đội tham dự.

Đầu năm 2000 Tr. Trần Châu lên xe hoa và Tr. Ấn xin nghỉ sinh hoạt, toàn bộ chi nhánh Maryland chính thức giải tán và HDS sát nhập vào các đơn vị sinh hoạt ở Virginia. Tr. Hợp xin nghỉ hưu, các Tr. Mẫn và Phi cũng lần lượt xin rút lui vì người thì sắp cưới vợ, người thì sắp có con. Tr. Trần Phương, một phụ huynh được hướng dẫn để trở thành trưởng thực thụ trông coi Ấu đoàn Đình Bộ Lĩnh và phát triển rất nhanh, trong 1 năm từ 12 sói con đã tăng đến 35. Trong khi đó, trưởng nam của Tr. Hợp và cũng là một trong những HDS đầu tiên gia nhập liên đoàn là Tr. Dương Đình Hải sau khi tốt nghiệp đại học đã trở lại với thiếu đoàn phụ giúp trưởng Hùng, sau đó là Tr. Ngô Hùng Chương cũng là HDS của Phù Đổng cũng trở lại đoàn. Tháng 12 năm 2000, Thanh đoàn Âu Cơ (Crew 904 BSA) chính thức ra đời ghi danh với BSA, Tr. A trách nhiệm cố vấn thanh đoàn. Song song, Nữ thiếu đoàn Âu Cơ cũng ra đời không chính thức (vì không ghi danh) được giao cho Tr. Vũ Chi Lan, một nữ trưởng tập sự rất nhiệt tình đến với liên đoàn trách nhiệm trông coi. Sự ra đời của các đơn vị mới và lòng hy sinh của anh chị Phương đã đưa một số lớn phụ huynh dẫn thân phụ giúp trông coi các đơn vị mà hiện nay đã chính thức ghi danh và tham dự hầu hết các khoá huấn luyện trung và cao cấp của BSA là các trưởng Võ Đông, Phạm Hoàng Phước, Thái Duy Nhất, Tăng Nhân, Trương Thế Trung, Nguyễn Văn Lý. Đặc biệt là anh Ngô Văn Công đã chính thức lãnh trách nhiệm Unit Commissioner để liên lạc giữa các đơn vị của liên đoàn Thăng Long và đạo Chainbridge.

Ngoài ra, nhờ sự tiếp tay rất hữu hiệu của các phụ huynh, Ủy Ban Yểm Trợ liên đoàn ra đời với các anh chị La Anh Thư, Vũ Hợp, Nguyễn Tiến Việt, Thái Duy Nhất, Đặng Thị Nữ v.v... Ủy ban này đã liên tục cung cấp phương tiện và chương trình sinh hoạt rất phong phú cho các trưởng đơn vị ngày càng thăng tiến. Năm 2001 liên đoàn đã cử nhóm trưởng trẻ phối hợp với các đơn vị bạn trong vùng tổ chức trại Hội Bạn HDVN Vùng Hoa Thịnh Đốn Lửa Việt 1 (tháng 7 năm 2001).

Tháng 7 năm 2002, liên đoàn đã tham dự trại Hội Bạn HDVN toàn thế giới Thăng Tiến 7 ở Houston, Texas với trên 70 trại sinh có 9 sói con là đơn vị độc nhất có sói con ngoài tiểu bang Texas về dự trại.

Tháng 6 năm 2003, gia đình Tr. Phương dọn về Florida, Tr. Phạm Hoàng Phước được cử trông coi Ấu đoàn Đình Bộ Lĩnh với sự cố vấn của Tr. Huỳnh Thanh Hùng, Tr. Hùng rời thiếu đoàn Phù Đổng trao trách nhiệm thiếu trưởng cho Tr. Dương Đình Hải với sự phụ giúp của các Tr. Ngô Hùng Chương, Phạm Đăng Long,

Bùi Minh Phước và các Tr. Ngô Thế Hậu, Trần Thoại Lân, Nguyễn Hồng Ân, Nguyễn Công Andrew v.v... sinh hoạt bán thời vì bạn học xa.

Trong 15 năm thăng trầm với dòng lịch sử, liên đoàn Thăng Long đã nối gót các bậc cha, anh, giữ vững mục tiêu phong trào, luôn luôn trung thành với tôn chỉ và phương pháp hoạt động do cố thủ lãnh Baden Powell khởi xướng. Đã có trên 300 hướng đạo sinh đã đến với liên đoàn Thăng Long. Sau 15 năm hoạt động, vài sinh hoạt tiêu biểu của Liên Đoàn:

- ❖ Tổ chức và điều hành 4 trại HỌP BẠN HDVN miền Đông Hoa Kỳ chính thức Kết Thân 1 (1989), Kết Thân 2 (1991), Kết Thân 3 (1995), Kết Thân 4 (1997).

- ❖ Phối hợp cùng các đơn vị bạn tổ chức và điều hành 2 trại HỌP BẠN HDVN Vùng Hoa Thịnh Đốn & Phụ Cận Lửa Việt 1 (2001), Lửa Việt 2 (2003).

- ❖ Tham dự các trại HỌP BẠN HDVN toàn thế giới Thăng Tiến 2 (Canada 1988), Thăng Tiến 3 (California 1990), Thăng Tiến 5 (Úc, 1996), Thăng Tiến 6 (Virginia, 1998), Thăng Tiến 7 (Texas 2002).

- ❖ Tham dự Trại HỌP BẠN HDVN miền Đông Bắc Mỹ Châu Hợp Lục 5 ở Ottawa, Canada 1993 và One Thousand Island, Canada 2001.

- ❖ Đã có 22 trưởng tốt nghiệp các khoá căn bản, trong đó có 17 trưởng tiếp tục các khoá huấn luyện Huy Hiệu Rừng.

- ❖ Có 1 trưởng được hội HDHK bổ nhiệm làm huấn luyện viên các khoá Huy Hiệu Rừng tại Châu NCAC.

- ❖ Có 14 thiếu sinh đạt được đẳng cấp cao nhất của HDHK Eagle Scout.

- ❖ Liên tục ấn hành 45 số nội san Nhịp Cầu để giữ mối dây liên lạc trong liên đoàn và cộng đồng HDVN ở hải ngoại.

- ❖ Thường xuyên tham dự và đóng góp vào các sinh hoạt cộng đồng người Việt trong vùng và phục vụ cộng đồng qua các dự án phục vụ của các Eagle Scout.

Và sự miệt mài đóng góp con tim, khối óc, thì giờ và tài lực hoàn toàn vô vụ lợi hàng ngày, hàng tuần, hàng tháng, năm này nối tiếp năm kia của toàn thể huynh trưởng và phụ huynh để tìm cách lưu truyền văn hoá dân tộc Việt Nam, duy trì các tập tục tốt đẹp của HDVN và bảo vệ mục tiêu bất khả luận của phong trào Hướng Đạo vào công tác hướng dẫn thế hệ tương lai trở thành những công dân tốt cho gia đình và xã hội.

Chặng đường 15 năm đi qua thật chóng. Toàn thể liên đoàn Thăng Long vinh hạnh cùng nhau kỷ niệm 15 năm ngày thành lập. Nhân dịp này xin bày tỏ lòng biết ơn sâu xa đến tất cả những tấm lòng vàng của tất cả quý thân hữu, mạnh thường quân thường xuyên yểm trợ và khuyến khích, đặc biệt là Cha Chánh Xứ và Giáo Xứ Các Thánh Tử Đạo Việt Nam đã thân ái chấp nhận chia sẻ những niềm vui, buồn với tất cả trẻ trong liên đoàn.

Con đường giáo dục trẻ trước mặt còn dài, huynh trưởng Hướng Đạo là những con tầm nhả tơ tốt cho đời, với sự đóng góp tích cực và quý báu của hàng trăm phụ huynh luôn luôn sát cánh trong mọi sinh hoạt, chúng tôi tin tưởng liên đoàn Thăng Long sẽ tiếp tục đi tới.

Ngọc Cần Cù

Họp mặt Hương-Đạo Trưởng Niên Bắc California.

Sáng Chủ nhật 20-2-2005, HĐ Trưởng-niên Bắc Cali đã tổ chức Họp Mặt tại một Trung-tâm sinh hoạt của khu nhà di động mang tên rất thơ mộng là Nhà Bên Hồ tức Casa del Lago.

Dù thời tiết rất lạnh, nhưng hầu hết các HĐ Trưởng-niên Bắc Cali và một số Trưởng của các LD HĐVN đang sinh hoạt ở San José cũng đến tham dự. Vị Cao-niên nhất là Cụ Nguyễn-Hữu-Cảnh, 94 tuổi. Cụ đã nói lên những chân tình mộc mạc, khiến mọi người đều cảm động.

Đúng 10g30, Tr. Nguyễn-Đình-Tuấn tuyên bố lý do Họp Mặt và chương trình được mở đầu bằng bài hợp ca Hương-đạo Hành-khúc. Sau đó đến phần giới thiệu từng cá nhân để mọi người đều biết.

Buổi Họp Mặt có khoảng 70 người tham dự, trong đó có Tr. Mai-Liệu và Tr. Bạch-Bích. Tr. Lê-Xuân-Đằng (và Bê Trên), Tr. Tôn-Thất-Cảnh, Tr. Nguyễn-Đình-Tuấn (và Bê Trên), Tr. Nguyễn-Trung-Hoà, Tr. Đào-Văn-Vượng, Tr. Nguyễn-Văn-Hiệp v.v... Ngoài ra Tr. Trần-Anh-Tuấn, người đang viết lại Lịch-Sử Hương-Đạo Việt-Nam cư ngụ ở Oakland cũng có mặt.

Người điều khiển chương-trình là Trưởng Lê-Trung-Hiền. Tr. Hiên đã rất xuất sắc trong vai trò M.C., được mọi người nhiệt liệt tán thưởng.. Ngoài ra còn có một số Trưởng đã nhập cuộc giúp vui với những bài ca Hương-đạo, tiếng reo, bài múa, cũng như cùng chơi những trò chơi tập thể rất sống động. Cho đến hơn 12 giờ trưa, chương trình tạm ngưng để mọi người còn thưởng thức các món ăn cổ-truyền Dân-tộc đượm mùi hương vị Quê hương do các Bà Chị HĐ Trưởng-niên tự tay nấu nướng và mang đến đóng góp vào tiệc vui chung.

Kế đến là phần giới thiệu đề tài Khảo Cổ Học "Khai quật thành Thăng Long" do hai Giáo-sư Trương Bồn Tài và GS Trần-Hạnh thuyết trình với nhiều hình ảnh thuyết minh dẫn chứng có giá trị lịch sử.

Buổi họp được kết thúc lúc 2g30 PM bằng bài đồng ca Nguồn Thật. Tất cả quây quần cùng nhau bắt chéo tay trái lên tay phải hát lời Chia Tay ra về với món quà lưu niệm do Tr. Nguyễn-Vĩnh-Phúc thực hiện từ V.N. đem sang và hẹn cùng nhau gặp lại vào những buổi sinh hoạt kế tiếp.

(TDP. Voi Chăm Chỉ vội ghi)

Phạm Hoàng

*trầm ca
đến du ca*

Nguyễn Đức Quang, Mai Thái Linh, Hoàng Kim Châu, Trần Trọng Thảo, Đinh Gia Lập, Nguyễn Quốc Văn, là sáu chàng trai của Đà Lạt cùng cô Đỗ Phương Oanh, giáo sư trường Quốc Gia Âm nhạc đã thành lập ban Trầm Ca vào mùa Hè năm 1965.

Những chàng trai trẻ rời thành phố sương mù lạnh lẽo về thủ đô để tìm cho họ những hình thái sinh hoạt mới mà họ khao khát được tham gia. Mặc dầu ở Đà Lạt, những chàng tuổi trẻ này đã tham gia các hoạt động thanh niên và xã hội. Họ đều là những hướng đạo sinh ở vào tuổi Tráng với đường dài trước mặt đầy chông gai và thử thách. Họ muốn thực hiện châm ngôn của người Tráng sinh là “Giúp Ích” nên họ đã thực hiện một chuyến viễn hành liêu lĩnh có tính toán và từ đó cho đến mãi về sau, tiếng hát của họ đã vang khắp mọi miền đất nước và đã đánh động được con tim và khối óc của hàng vạn bạn trẻ, để hăng hái lên đường phục vụ tha nhân và tạo sinh khí khiến cho cuộc đời đáng yêu hơn mặc dù chiến tranh đã trở nên khốc liệt, và bị thảm trên giải đất thân yêu của miền Nam Việt Nam.

Ban Trầm ca chuyên đi trình diễn những bài hát cổ ca, dân ca, nhận thức ca cùng những hình thức khác như thơ, kịch, kể chuyện, trò chơi và sinh và sinh hoạt cộng đồng. Ban Trầm ca cũng đã tổ chức nhiều

khoá huấn luyện về ca hát và sinh hoạt cộng đồng ở bốn vùng chiến thuật . Những nơi họ đến là các trường trung học, các phân khoa đại học, các hội đoàn, căn cứ huấn luyện quân lực Việt Nam Cộng Hoà, các trung tâm chiêu hồi, trại tù binh Cộng Sản, hội Việt Mỹ, hội giáo chức v. . . v. . nơi nào cần tiếng hát vui khoẻ, chứa chan tình dân tộc, cần sự tác động vào tâm não và tấm lòng là nơi đó có mặt họ, ngay cả các quân y viện hát cho thương binh hay một đơn vị thiết giáp đêm trước ngày hành quân cho các chiến sĩ mũ đen nghe. Họ đã đi bộ, nằm đất, ngủ dưới mưa, và ngay cả hát dưới giao thông hào. . . Sáu chàng trai và một cô gái cũng gần như “điếc không sợ súng”. Từ công trường nung cháy ở Quảng Trị đến công trường bùn lầy ở quận Tám. Từ trại binh Phú Lợi đến trung tâm chiêu hồi Thị Nghè. Từ các khuôn viên Đại học Luật Khoa, Văn Khoa, Kiến Trúc . . . đến các sân trường trung học Gia Long, Trưng Vương , Bùi Thị Xuân (Đà Lạt) . . . đều đã nghe vang tiếng hát của họ. Các khoá huấn luyện Thanh Ca Tác Động được tổ chức ở Huế, Đà Lạt, Sài Gòn, Vĩnh Long quy tụ nhiều thanh niên sinh viên học sinh tham dự và chính những người này là hạt nhân của phong trào du ca sau này.

Nhận thấy phong trào hát và sinh hoạt lành mạnh ngày càng phát triển, nên sau hơn một năm hoạt động, ban Trầm ca quyết định thành lập Phong Trào Du Ca. Ngay từ những ngày đầu thành lập ban Trầm ca, các bạn trẻ Đà Lạt đã được một số các nhà hoạt động thanh niên và xã hội đồng tình yểm trợ tinh thần và vật chất như các anh Hoàng Ngọc Tuệ, Trần Văn Ngô (sau là giáo sư dạy khoa báo chí Viện Đại Học Đà Lạt), Đỗ Ngọc Yến, Đỗ Quý Toàn, Hà Trường Cát, Trần Đại Lộc, Lê Đình Điểu. Phong trào du ca được Bộ Thanh Niên cấp giấy phép hoạt động trên

toàn lãnh thổ miền Nam Việt Nam. Sáng lập viên là bảy thành viên của ban Trầm ca. Trong đó Nguyễn Đức Quang là cánh chim đầu đàn.

Các toán du ca được thành lập ban đầu ở Huế, Đà Nẵng, Nha Trang, Đà Lạt, Ban Mê Thuột, Sài Gòn, Tây Ninh, Vĩnh Long, Cần Thơ, An Giang Với số đoàn viên lên gần con số ngàn. Trụ sở phong trào Du ca đặt tại số 114 Sương Nguyệt Ánh. Anh Hoàng Ngọc Tuệ là chủ tịch đầu tiên của Phong trào Du Ca. Nguyễn Đức Quang là Trưởng Xưởng. Số đoàn sinh ngày càng gia tăng . Các khoá đào tạo Huynh Trưởng Du Ca cũng được thường xuyên tổ chức để lèo lái phong trào tại các địa phương. Số nhạc sĩ du ca ngày càng đông gồm các tên tuổi như: Nguyễn Đức Quang, Ngô Mạnh Thu, Nguyễn Quyết Thắng, Trần Đình Quân, Tôn Thất Lan, Trương Quang Mẫn, Nguyễn Hữu Nghĩa, Nguyễn Minh Nữ, Vũ Hữu Định, Phạm Minh Hùng, Trần Trọng Nam, Trần Tử Thiêng, Giang Châu, Nguyễn Thiện Cơ, Bùi Công Thuận, Lưu Quang Diệp . . .

Do các sinh viên của Viện Đại Học Đà Lạt khởi xướng, cho nên khi quyết định thành lập phong trào du ca và làm lễ ra mắt phong trào, các chàng trai đã trở về xin phép Cha Viện Trưởng để tổ chức đêm văn nghệ ra mắt phong trào Du Ca tại giảng đường Spellman.

Ngày 19 tháng 12 năm 1966 là ngày thành lập phong trào du ca. 9h hôm đó tại giảng đường Spellman, rất đông quan khách, giáo sư, sinh viên và một số đông đồng bào Đà Lạt đã đến để nghe những sinh viên của trường hát với một bầu không khí vui khoẻ , đầy ý thức và tình tự dân tộc.

Trong cái lạnh cắt da của mùa Giáng Sinh Đà Lạt, những ánh đuốc bập bùng kéo dài từ cổng viện vào đến giảng đường do những

sinh viên mặc những đồ đen cầm đuốc soi đường. Ban tổ chức là một số các anh chị tự nguyện của trường Chánh Trị Kinh Doanh Khóa 1 như Trần Văn Chang, Trần Văn Hùng, Trần Phú Hữu, Nguyễn Quang Tuyền, Trần Trọng Thức, Đoàn Công Chánh Phú Lộc, Trần Tiến Tuấn, các chị Trần Khánh Tuyết, Hoàng Lan Anh, Bùi Thị Ngọc Nga . . . Ngoài các thành viên sáng lập. Phong trào còn có sự hiện diện của các nhà thơ Đỗ Quý Toàn, Trần Dạ Từ, Nhã Ca, Viên Linh, Tú Kếu và nhà báo Nguyễn Ngu Ý cùng các anh Hoàng Ngọc Tuệ, Đỗ Ngọc Yến, Hà Tường Cát . . . Ngoài sự yểm trợ tinh thần và vật chất của Cha Viện Trưởng, còn có sự yểm trợ rất đắc lực của anh Phương Thảo Đào Văn Hoà – Giám Đốc cơ quan USIS Đà Lạt. Bảy thành viên sáng lập trình diễn ca nhạc, kịch ngắn, thơ. Các nhà thơ Đỗ Quý Toàn, Trần Dạ Từ, Nhã Ca, Viên Linh, Tú Kếu đã diễn đọc những bài thơ “rất nóng “ của chính họ cùng với tiếng đàn dương cầm của Thanh Thoại. Không khí ấm cúng, thân tình, chứa chan tình dân tộc qua các bài ca cổ, dân ca ba miền và các sắc tộc, các bài nhận thức ca khiến cho khán giả đa số là anh chị em sinh viên nhận thấy rằng đang có một thứ văn nghệ lành mạnh, ý thức, mời gọi, thúc giục để đối kháng với cái gọi là văn nghệ – ái tình – ru ngủ, văn nghệ phản kháng vô trách nhiệm. Linh mục Viện Trưởng dự xem từ đầu đến cuối chương trình. Anh chị em sinh viên nhiệt tình cổ vũ khích lệ.

Cũng từ đêm hôm đó, những tiếng hát lời ca của sáu chàng trai Đà Lạt và các đoàn viên du ca mỗi ngày một lan xa khắp mọi miền đất nước và không một bạn trẻ nào lại không một lần nghe đến hai tiếng Du Ca.

Phạm Hoàng

NÓI THẬT, NÓI LÁO

Bửu Sao

(Trong một số Liên-lạc trước đây, anh trưởng Thoại tôi có nhắc nhở : Này Anh Em ơi ! chịu khó viết bài gửi về cho Liên-lạc đi, chớ không khéo tui cấp cái "Bằng Lặn" cho mà coi .

Được, anh. Nếu phải moi trong khối óc bấy nhầy "tuổi thọ", thì Bửu tôi chắc cũng tìm thêm được một vài chuyện mà kể).

Một vấn đề vốn nảy sinh từ muôn thuở trong các mối tương giao liên-ngã-vị trên cõi đời: đây là vấn đề nói thật, nói láo. Nói đến niềm tin thuộc thế hệ trẻ, *teenager* thời trước, thì niềm tin còn được trong trắng lắm. Có là có, không là không. Còn thế hệ trẻ bây giờ thì sao? Chắc cũng cũng vậy, hay lại còn trong trắng hơn thế nữa chẳng? Nhưng có điều là vào thời tiền chiến, những giá trị tinh thần và đạo đức còn nguyên si, ít ai dám đụng đến. Nhưng vào thời đại toàn thịnh của tiêu thụ chủ nghĩa này thì những giá trị như là danh dự, trung thành, quảng đại, trong trắng, v.v. nếu mà không được un đúc từ trong gia đình, rồi tiếp tục nuôi dưỡng trong các hội đoàn thì chắc gì còn mấy ai nghĩ đến nữa? Nay xin soát lại điều luật thứ nhất Hướng Đạo mà tôi còn ghi nhớ:

Hướng đạo sinh trọng danh dự để người ta tin cần.

Hôm nay tôi xin đem vấn đề trọng danh dự để cùng chia sẻ, góp ý cùng quý bạn.

Trên cõi đời này, ai mà không cho rằng danh dự là phần tinh hoa thiết cốt của phẩm giá con người? Đây là một khái niệm đạo đức liên hệ đến một tác phong cá nhân khiến người đời phải kính trọng. Mất danh dự là mất hết tất cả. Đây là niềm tin cơ bản thuộc mọi thế hệ. Nhưng thử hỏi: trong thực tế danh dự là cái gì? là vật gì để có thể đánh mất? Vào thời *sicut erat*, chữ mấy ông anh tôi vốn dùng để nói về hướng đạo thời ấy, mấy ông có ngày đặt tôi câu hỏi: cậu xi cút nè, thế nào là người trọng danh dự? Tôi chỉ biết trả lời: dạ trọng danh dự là nói thật, đừng nói láo. Cho đến nay từ **danh dự**, tôi vẫn chưa tìm được tinh nghĩa, xin ai biết mách giùm. Nếu có ai còn hỏi tôi danh dự là gì? thì chắc tôi cũng chỉ nói được có thế: thưa nói thật, làm thật là người có danh dự, ăn gian, nói dối là người mất danh dự. Nói ra cho văn hoa một tý, một con người có danh dự tức là một con người trung thực, chính thực, đối với mình cũng như đối với mọi người, tiếng Pháp gọi là *une personnalité authentique*: một con người chân chính. Chuyện này trong thực tế, vào thời đại mà tiêu thụ chủ nghĩa là luật vàng, thì lắm khi vàng thau lẫn lộn, khó xử trí lắm. Một hôm, có người bạn đến giúp tôi tu bổ ngôi nhà. Anh ấy cùng tôi đến *Home Depot* mua vật liệu. Khi tính tiền trả xong ở quầy hàng, chúng tôi ra xe chất đồ lên thì thấy có một hộp đinh lọt sỏ, trị giá \$5,00. - Để tôi vào trả tiền gói đinh này. - Thôi, còn phải bận tâm làm gì? rồi lại phải làm đuôi, mình có ăn cắp đâu? Hai người bàn qua tính lại, thế rồi phóng xe về nhà với gói đinh "chùa". Ấy chi vì chuyện ăn gian, nói dối vào thời đại mà tiêu thụ chủ nghĩa là kim chỉ nam thì hầu như trên mọi nước, khắp mọi nơi, đã được tương đối hóa cả rồi. Ai làm khác đi thì bị coi là lạc hậu, là ra vẻ dạy đời, là quá khích. Thái độ coi trọng danh dự để hành xử mọi việc một cách trung thực đứng đắn dần dần đã được gọi là hiếm có, cung cách của một loại sinh vật hầu như đang bị tuyệt chủng! Nhưng để làm nhẹ tội đi chút đỉnh thì cũng nên phân biệt nói dối, và nói láo. Nói dối là nói ngược lại sự thật, còn nói láo là nói lệch đi chút ít. Nhà phân tâm học Nga Boris Cyrulnik cho rằng nói láo lắm lúc là một lối tự bảo vệ mình. Khi đứa trẻ thưa "dạ không! dạ không!", nó nói láo chỉ vì nó sợ ăn đòn. Giữa người lớn cũng có trường hợp nói láo để tránh bị "bể mặt". Tôi thi trượt mà có người hỏi: Này, mày xem bảng chưa, đỗ hay rớt? nếu tôi thi trượt mà trả lời: tao đỗ, tức là tôi nói dối. Nhưng nếu tôi trả lời: tao đỗ vào hạng ưu mày ơi! để khỏi nói tao thi trượt mày ạ, thì chàng kia, chỉ nhìn nét mặt tôi cũng đã đoán được kết quả rồi, đâu còn gọi là nói dối nữa? Đây chỉ là một phong cách tế nhị để nói thật mà khỏi xấu hổ. Song người Việt ta có thói đùa zai, dở đùa dở thật, dở nạc dở mỡ : một thái độ thiếu ngay thẳng, gây nên những trường hợp khó xử cho người đối diện. Trên hơn 20 năm giao thiệp với người Âu, tôi ít khi bắt gặp những trường hợp đùa zai như thế. Người Âu cũng biết nói láo như mọi chủng tộc khác, nhưng nếu họ nói có thì mình cứ tin là có, nếu họ bảo không thì mình cứ tin là không,

còn thực sự ra sao chỉ có Trời biết! Bà đầm Marie de Solemne phỏng vấn một số nhà văn Pháp rồi viết một cuốn sách dưới nhan đề: Thành thật trong xảo trá, tả chân những trường hợp nói láo dưới mọi khuôn mặt. Một cuốn sách nên đọc cho biết¹.

Dù sao, trong sự đời có lắm chuyện éo le, nguy kịch, khiến con người, vốn có bản tính tự thù, tự vệ,

nên tùy trường hợp, có thể nói ngược lại ý mình để tự cứu trong tình trạng nguy kịch. Nhà văn Boris Cyrulnik nói: tôi tin rằng nói láo biểu hiện khả năng phản ứng tốt nhất trước những kích bác của cuộc đời². Pháp luật còn cho phép người phạm tội khỏi trả lời các câu hỏi có thể tự truy tố mình, và giao quyền "nói dối" lại cho luật sư. Luật sư Paul Lombard, một chuyên gia về kỹ thuật nói láo dám cho rằng nói láo là một phương sách bảo toàn mỗi giao cảm tốt đẹp giữa đàn ông và đàn bà³. Do đó có những nhà mô phạm quen phân biệt bản chất trong những trường hợp nói láo: nói láo để mua vui thì được, nói láo hữu ích cho mình thì cũng được, chỉ khi nói láo gây độc hại cho người khác là không được. Phòng khi cần phải nói dối để chạy tội thì một nhóm nhà mô phạm hồi thế kỷ 17 lại còn cho phép xử dụng một phương sách gọi là làm xấu nhưng với ý tốt, gọi là ý hướng chủ tâm, *direction d'intention*: phương sách biến một điều xấu trong hành động thành một điều tốt trong chủ tâm. Chung quy đây chỉ là lối tự bào chữa trước một việc làm sai trái, chẳng khác gì người thủ quỹ hội đoàn, lem nhem nhét túi vài nghìn đô với ý hướng chủ tâm là sẽ dùng số tiền ấy làm việc thiện, khi cần đến.

Bây giờ mỗi người cứ tự xét mình: ai là người suốt đời tự cho mình là người ngay thẳng? Nếu phải đem ném đá người ăn gian nói dối thì liệu còn có ai ở lại pháp trường để ném đá nữa không? Còn việc ăn gian nói dối làm cơm bữa trong xã hội Việt Nam dưới chế độ Mafia hiện giờ thì đây là một quốc họa triền miên chỉ có thể giải cứu khi chế độ chấm dứt mà thôi.

Buru Sao

¹ Marie de Solenne. *La Sincérité du Mensonge*. Dervy. 1999.

² Boris Cyrulnik. *Je pense que le fait de mentir est le signe d'une adaptation parfaite aux agressions de la vie. Mémoire de singe et parle d'homme*. Hachette 1983.

³ Paul Lombard. *Le mensonge met un certain lien, peut-être même un lien indispensable au commerce entre les hommes et les femmes. Ma vérité sur le mensonge*. Plon. 1997.

Vài Nét Về Trại Họp Bạn HĐVN Thăng Tiến 8

Thời gian : Khai mạc ngày 9 tháng 7 năm 2006

Bế mạc ngày 14 tháng 7 năm 2006.

Đất Trại : Rancho Jurupa Park, 4800 Crestmore Road
Riverside, CA. 95219, USA

www.riversidecountyparks.org/rancho.cfm

Ghi danh và trại phí : sẽ được Ban Tổ chức thông báo
trong một ngày gần đây.

Trại-Trưởng : Tr. Dương-Tiến-Đạt

ĐT: (858) 578-2023 E-mail : dduong2@san.rr.com

Địa chỉ : P.O.Box 2268 Westminster, CA. 92684-2268

Ban Thông-tin : Tr. Nguyễn-Trọng-Hoàng

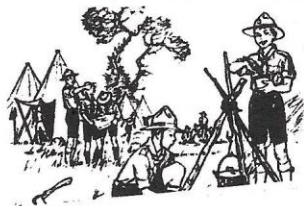
E-mail : hoang76@netzero.com

Ngoài ra, Quý Vị có thể vào Website của HĐTU-HĐVN

www.hdvietnam.net - mục TT8 để theo dõi các chi tiết.

Bàn Tay và. . . Trái Tim Hướng-Đạo

Kể sao hết những tháng ngày chìm nổi
Đong sao vừa những hạt nhớ, sợi thương
Thời hỗn nhiên của tập vở học-đường
Thời mới lớn, thuở phiêu bồng đây đó.

Bàn tay trái đưa tâm hồn mở ngõ
Qua mộng mơ, phiêu lãng của hoa niên
Đặt con tim vào cuộc sống thiên nhiên
Và trang trái trên tinh thần mọi hướng

Quên sao được những tiếng cười ngất ngưỡng
Lúc họp Đoàn, hay lửa trại tâm giao
Nổi vòng tay, tình bằng hữu thân trao
Cùng thăng tiến giữa trăm luân thời cuộc.

Như cánh én tung mây trời gió ngược
Thuyền ra khơi lướt sóng gió trong đời
Đỉnh Tùng-nguyên vẫn cây lá xanh trời
Cho tuổi trẻ ân cần đưa chân bước.

Trong hệ lụy của đổi thay vận nước
Bụi rác phù hoa, dâu bể bất thường
Đã không làm sao thay đổi được
Lòng kiên trung sắp sẵn ý hoa cương.

Xin cảm ơn những nút dây thân ái
Giữ lòng son qua ly loạn giao mùa
Nổi nhịp cầu, mặc sóng vỗ gió đưa
Qua năm tháng, giữa bao cơn giông bão.

Xin cảm ơn những bàn tay Hướng-đạo
Cùng trái tim luôn trong sáng với đời
Giữ lòng ta không lạc đường, chao đảo
Vững tiến hoài trong nhịp bước không ngơi.

Huỳnh-Văn-Của
(Sóc Nhanh nhẹn)

TIN BUỒN

Được tin buồn Trưởng *Nhị-Lang*

Tên thực : Gioan Thái-Lân

Tên Rừng : **Báo Háo**

Đã qua đời ngày 29-3-2005

tại Thành phố Louisville, Tiểu bang Colorado

Hưởng Thọ 84 tuổi.

*

Ban Phụ-trách Bản Tin Liên-Lạc xin cầu
nguyện Linh-Hồn Trưởng *Nhị-Lang*
được sớm thành thơ nơi Chân Trời Mới.
Xin thành kính chia buồn cùng Phu-nhân
Trưởng *Nhị-Lang* và Tang-quyển.

*

(Xin cảm ơn Nhà Thơ Tuấn-Việt đã cho tin)

Liên-Lạc xin được trích một đoạn thư của Tr.
Nhị-Lang đã gửi, xem như lời chào Vĩnh-biệt :

" *Bây giờ tôi xin tự giới thiệu mình trước. Tôi là một
Routier, Chef de Patrouille Ngô-Tùng-Châu, thuộc
đoàn Lam-Sơn, Thanh-hóa từ năm 1940, dưới
quyền điều khiển của Tr. Trần-Điền. Tên Rừng tôi
là Báo Háo. Tôi đã tham dự 2 cuộc Rallies lớn nhất
Đông Dương gồm cả Việt, Mên, Lào :*

*Lần thứ nhất ở Khu Rừng Sặt thuộc làng Đình-
Bảng (Tứ-sơn, Bắc-Ninh) và lần thứ nhì ở rừng
Quảng-Tế (gần thành phố Huế).*

*. . . . " Thế rồi vì vận nước nổi trôi, vì theo đuổi
cuộc đời tranh đấu với Pháp, với C.S., tôi đã xa lìa
các anh em thân mến thuở nào, xa lìa nhưng vẫn
nhớ thương và luyến tiếc những ngày tháng thật
tươi đẹp và đầy ý nghĩa của tuổi hoa niên.*

*Trong những lúc gian nan, tôi đã nhờ tinh thần
Hướng-đạo mà vượt qua được bao nhiêu hiểm
nghèo bất trắc. Nay tuổi đã quá cao rồi mà còn
được quý Huynh-đệ H.Đ. chiếu cố tới, lòng tôi
không khỏi bồi ngùi xúc động.*

*Vậy chỉ biết đưa " ba ngón tay " lên chào mừng
Quý Huynh-Đệ gần xa. Thân chúc tất cả Bạn
Đường già trẻ của tôi mạnh tiến trên đường phục-
vụ lý-tưởng Hướng-đạo cao quý "*

**Liên-Lạc : Anh Em chúng tôi xin
kính chào Vĩnh Biệt Trưởng.**

Quên Làm Sao Được

Liên-Lạc vừa nhận được tập Bút Ký của tác giả **Lâm Tịnh Đào-Trọng-Cương** Tức là **Trưởng Trâu-Hiến**, **Niên-Trưởng Xóm H.Đ.Trưởng-Niên Ottawa**, trao tặng. Đây đúng là tập Bút Ký, vì suốt 150 trang giấy, tất cả đều do bàn tay của tác giả viết lại mà không hề dùng đến máy đánh chữ hay máy vi-tính như người khác thường làm. Đây là một cố gắng phi thường của một Huynh-trưởng H.Đ., một Kiến-trúc-sư thâm-niên, với 95 tuổi đời mà tay chưa run, óc chưa lãng.

Nội dung thật phong phú, tác giả kể lại những đoạn đời của mình, đường công-danh cũng như đường kinh doanh, nói chung, gặp nhiều may mắn. Tác giả rất tin vào "Con người ai cũng có Số Mệnh". Điều quan trọng là khi nhận được sự giúp đỡ của ai, chớ dừng bao giờ quên ơn, và quan niệm rằng càng làm nhiều việc ích lợi cho người khác, đó chính là cách xây đắp Hạnh-phúc cho chính mình và để lại cái Đức mai sau cho con cháu.

Những kỷ niệm trong ngành Kiến-trúc ở miền Bắc 20 năm đầy đặc ý, rồi di cư vào Nam (1954), một dạo thử hùn hạp đầu thầu cũng gặp may mắn, rồi sau đó trở lại với nghề chuyên môn, đảm nhận một trách-vụ cao cấp (với Chính-phủ), một dịp may xuất ngoại, rồi định cư sinh hoạt với con cháu ở Canada, sinh hoạt với Hội Cao niên, với Hưởng-đạo, với Cộng đồng Người Việt v.v...

Trong tập Bút ký, tác giả đã chép lại một số thơ của thân hữu, cũng có hoạ vận lại, một số thơ Mừng Thượng Thọ, thơ góp vui khi nhận được H.C. Hưởng-đạo, đây ấp những kỷ-niệm. Và tác giả cũng không hề dấu diếm những cuộc vui của thời trai trẻ mà một số người (đạo-đức giả) không dám nói ra.

Bút ký này nói là để lưu lại cho con cháu trong đại gia-đình và một số ít thân hữu đọc.

Liên-Lạc xin cảm ơn **Đào Huynh-Trưởng**.

Phân Ưu

Được tin buồn : Thân-mẫu **Trưởng Trần-Văn-Thanh :**

Cụ Quả phụ Trần Hân Lữ

Khuê danh **Nguyễn-Thị-An**

đã thất lạc ngày 24 tháng 4 năm 2005

(Nhằm ngày 16 tháng 3 năm Ất Dậu)

tại Montréal, Québec, Canada.

Hưởng Thọ 87 tuổi.

Thành thật phân ưu cùng anh chị **Trần-văn-Thanh**
và **Tang quyền**.

Nguyện cầu Hưởng hồn Cụ Bà sớm tiêu điều
miền cực lạc.

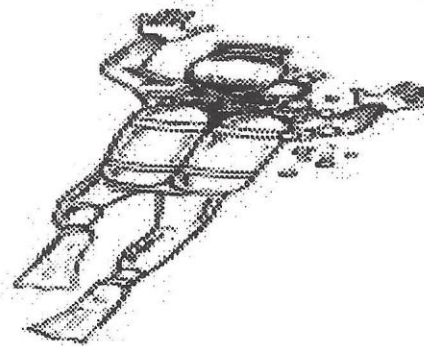
(Trưởng **Trần-văn-Thanh** nguyên thuộc Thiếu-đoàn H.Đ.
Bạch-Đằng Huế và là Thành-viên **Hưởng-đạo**
Trưởng-niên Montréal).

Văn-Phòng Hưởng-Đạo Trưởng-Niên

Ban Phụ Trách Bàn Tin Liên-Lạc

Các anh em HDS Thiếu-đoàn Bạch-Đằng Huế.

Trao Bằng Thọ Lặn theo lời tự giác

- Trưởng từ đâu mà tự nguyện đến nhận Bằng Thọ Lặn ?
- Dạ, em đến từ Hoà-Lan.
- Xin cho biết Tên Rừng ?
- Thưa : **Cử-Lãng-Táo**.
- Trong sổ Rừng HĐVN không ai có cái tên kỳ khôi, kiểu Trung-quốc này. Nhắc lại.
- Dạ thưa : **Cử Lãng-Táo** là **Cáo Lãng Tư**, và nôm na hơn nữa là : **Bán-Nặng-Phù**.

Buồn 5 Phút !

Cầm vàng mà lội sang sông,
Vàng trôi không tiếc, tiếc công cầm vàng !

*

1. Tr. Dư-Tế-Xuân
Houston, TX. 77072, USA
Bưu-điện ghi : Return to sender. Undeliverable
2. Tr. Lê-Văn Tình
Oakland, CA. 94619, USA
Bưu-điện ghi : Forwarding order expired.
3. Tr. Lữ-Ngọc-Thành
Alexndria, VA. 22309, USA
Bưu-điện ghi : Attempted – Not Known unable to Forward. Return to Sender .
4. Tr. Nguyen Minh-Phan
St-Paul, MN. 55104, USA
Bưu-điện ghi : Forwarding order expired.
5. Tr. Nguyễn-Tiến-Đức
Royal Oak, MD. 21622, USA
Bưu-điện ghi : Forward Time Exp. Rtn to Send.
6. Tr. Nguyễn-Hữu-Phước
Columbia, MD. 21045, USA
Bưu-điện ghi : UNCLAIMED
7. Tr. Trần-Hữu-Thành
Barkely, CA. 94702, USA
Bưu-điện ghi : Attempted-Not Known.
8. Tr. Trần-Thị-Lạc
Brooklyn Center, MN. 55429, USA.
Bưu-điện ghi : Forward Time Exp. Rtn to Send.
9. Tr. Ngô-Đức-Thịnh & P.T. Lan
Everett, WA. 98208, USA.
Bưu-điện ghi : Attempted, Not Known.
10. Tr. Trần-Độ
Sacramento, CA. 95829, USA
Bưu-điện : Rorward Time Exp. Rtn to Send.
11. Tr. Ngô-Đình-Tri
Apt : 32 Rue de l'Orge, 91000,vry, France
Bưu-điện ghi : NPAI (?)

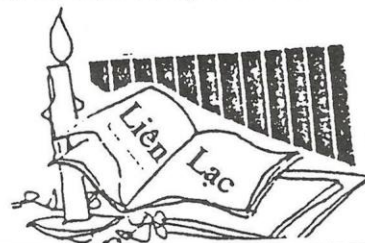
**Thưa các độc giả rất quý mến, tiếc chi mấy
Chục xu tem mà không cho Liên-Lạc biết ?
Tiền bạc khó kiếm mà Liên-lạc lại nghèo,
Làm như ri thì L.L. sập tiệm là cái chắc !**

Sổ Vàng

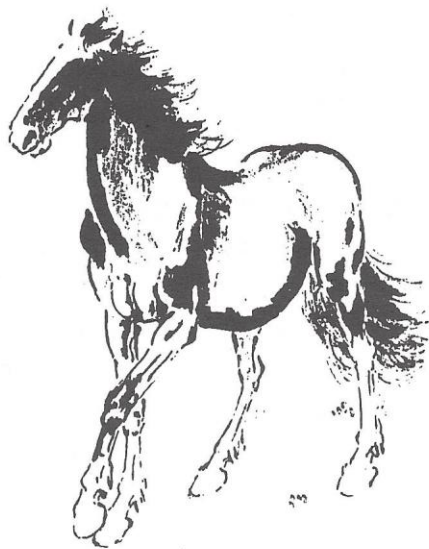
1. Tr. Huỳnh-Thanh-Hưng	20 My-Kim
2. - Trần Thị-Huê	50
3. - Tống Phước-Ai	20
4. - Lâm-Chấn-Trung	40
5. - Phạm-Gia-Kiểm	50
6. - Kiều-Hữu-Chiến	60
7. - Nguyễn Chí-Công	25
8. - Hồ Thị Vẻ	20
9. - Phan Quang-Thương	30
10 - Chị Phan Như Ngân	200
11 - Phan Thị-Huệ	100
12.- Huỳnh-Minh-Quang	30
13 - Nguyễn-Điều	50
14 - Lương Ngọc-Lan	20
15 - Nguyễn-Huy	20
16 - Tôn-Thất-Cảnh	20
17 - Chị Mai Xuân-Tý	50 Gia-kim
18 - Nguyễn Phú-Thiệu	20
19 - Trần-Văn-Thanh	20
20 - Vinh + Nga +	50
21 - Vũ Minh-Ngọc	20
22 - Hồ Tiểu-Sính	40
23 - Đào-Trọng-Cương	100
24 - Bùi - Dzũng	20 Âu-kim

(Thủ-quỹ khóa Sổ Vàng Liên-lạc số 54 ngày 15 tháng 5 năm 2005. Những khoản Thu sau ngày này sẽ được ghi vào L.L. số kế tiếp).

Ban Phụ Trách Bản Tin Liên Lạc xin chân thành cảm ơn các Trưởng, quý Thân-hữu độc giả đã góp sức + gom củi lửa để cuộc vui chung được lâu dài và hâm nóng Tinh-thần Hương-đạo.

Mã Thư

Tr. Võ Thành-Nhân (Gấu Hiền) VA.

Mở đầu mục Mã-Thư kỳ này với lời hứa hẹn thật tuyệt vời : *“Em sẽ cố gắng hết sức Phóng Bút để Chịu Khó theo Ngựa mỗi 3 tháng “.*

Nếu ngay buổi ban đầu mà Gấu Hiền góp sức thì Ngựa này đâu có vất vả như ngày nay., nhưng tuy chậm còn hơn không :

Gấu ơi, Ta bảo Gấu này :

Gấu vào Liên-Lạc Gấu cày với Ta !

(Lời ngon ngọt, đầy dụ dỗ !)

Tr. Vinh & Ý-Nga (Calgary).

Nhận được 2 tấm hình khá đẹp, có 2 Trưởng và các em, nhưng rất tiếc không có bài tường thuật, thành ra Liên-lạc không làm chi được với 2 tấm hình này, xin giữ làm kỷ niệm vậy. Đã ghi tên AC. Van Nugent Phải vào danh sách độc giả L.L (1 năm). Vị độc giả mới này chỉ có thể ghi như vậy thôi, vì dài quá BPT không thể cho vào étiquette được. Mong được thông cảm.

Tr. Huỳnh-Minh-Quang (Pháp).

Trưởng quá chu đáo, lo lắng cho Liên-lạc , chăm củi lửa đều đặn. Độc giả mà thuộc luật chơi như Trưởng thì làm răng mà “Lửa Tắt” được. Trưởng thận trọng là đúng. Nhưng hầu hết các độc giả Âu-châu khi gửi tiền về Liên-lạc đều gửi tiền mặt (Euro). Đến giờ phút này, chưa thấy lần nào bị mất mát cả. Cũng hên !

Cụ Trần-văn-Thao (95 tuổi) vẫn bình thường. Tháng trước đã cùng người con trai qua Montréal dự lễ 100 năm Thánh-đường St-Joseph, ra về một cách an toàn. Một phép lạ, chắc nhờ Chúa che chở Cụ Thao.

Còn Quan Đốc Nguyễn-Tấn-Hồng vẫn là Trưởng Xóm HĐ Trưởng-niên Montréal. Cũng bộn tuổi rồi, vẫn đi đây đi đó thuyết giảng về “Thiền” cho người ngoại-quốc nghe. Cùng với Tr. Đỗ-Quý Toàn lo lắng cho Làng Cây Phong (Thiền) , một thắng cảnh vùng phụ cận Montréal rất đẹp.

Bề ngoài tuy móm mém, cao lều khều như con cò, nhưng sức khoẻ vẫn còn tốt lắm, vì là Quan Đốc cơ mà !

Trưởng hợp Colonel Thiết mà Trưởng hỏi, vị này thường than *“Bận Kinh Niên”* đó là 3 chữ mà Ngựa tui “thù” nhất, rửa mà mỗi lần gọi giây nói đến , khi thì để máy nghe, khi thì than bận, khi thì không ai trả lời, nhưng không bao giờ gọi lại. Người như rửa, chắc phải gọi là Đại Bận mới đúng. Hay là Bận với (ai đó) ! Biết đâu !!!

Kính chúc Trưởng vui khoẻ.

Tr. Phan-Quang-Thường (Cali).

Thư Trưởng viết chỉ mấy giòng thông thường, kèm chi phiếu cho L.L., không có gì đáng nói, nhưng phải phục cái Ong Bưu-điện Canada vùng của Ngựa tui cư ngụ một phát :

Ngoài phong bì Trưởng ghi địa chỉ :
6226 Westbury , Montréal, PQ.

Số nhà hoàn toàn sai. Phải là 6362 mới đúng như Liên-lạc đã ghi ở trang 2 tờ bì.

Rửa mà Ông Bưu điện cũng biết mà trao đúng nhà thư thường. Phục thật. Cũng như chuyện cách đây 10 năm, Tr. Đình Xuân Phúc gửi thư cho Tr. Thiết, ngoài phong bì ghi : Colonel Thiết, Avenue Victoria (Tr. Phúc quên ghi số nhà, rửa mà anh đưa thư (vốn là cựu chiến binh có tham chiến ở VN) đến bấm chuông nhà Tr. Thiết, gặp Tr. Thiết, anh phát thư xếp 2 chân cái rụp, dơ tay chào : Mon Colonel một cách trang trọng. Từ đó có danh xưng là Col. Thiết, hoặc Col. Métal, và bây giờ thì “Ông Năm Đại Bận”.

Tr. Ông Về Hộ Hồ (Cali).

Nhận được thư Chị, gọi ngay cho Sói con Lượng, hỏi đã thuộc bài hát “Hai Thân” chưa, hay phải chờ Akéla qua Canada dạy lại cho mà hát. Chú Sói nẩy cười và lắc đầu : Nói ra thì ốt dột, thú thật bài hát nẩy lúc xưa thích lắm và nói với Ngựa : Ở nhà có một cái computer mà có 2 thằng Sói Con trong nhà, tuổi đại-học, vừa làm bài, vừa chơi game, không có thì giờ mô rãnh cho Sói Cha xen vào để trả lời cho Sói Cự (Akéla Về) được. Thiệt là tệ ! Thấy cũng tội nghiệp, Ngựa tui hứa sẽ trình lại với Akéla của Lượng.

Cũng trong thư, Chị nói : Chị đã đi xuống, xuống dốc, sợ di xa không còn nổi v.v...

Trời ơi, nhiều người đã gặp Chị ở Washington DC. trong tháng tư vừa qua, trong kỳ họp các sĩ quan BTM, Chị vẫn oai phong lắm liệt , đã về nói lại với Thoại như rửa.

Đừng quá tưởng tượng mà đi xuống thiệt chừ !

Tr. Bach-Bích (San Jose).

Nhận được thư Chị, xin trả lời Chị rõ : Liên-lạc số (có bài Tiểu-sử của Chị) hiện nay em không còn dư số nào để gửi qua Chị Đáp như lời Chị dặn. Liên-lạc được in ở Ottawa, do Ottawa phân phối đi khắp nơi, thông thường chỉ in vừa đủ số độc giả (vì tốn kém), nếu còn một ít thì tản mác đi lung tung, vì đã khá lâu rồi, không

có kho để chứa. L.L. còn nghèo lắm, chỉ sống nhờ ... Thập Phương.

Vợ chồng em rất tiếc, trong 3 tuần lễ ở San José, chúng em không ra khỏi nhà (thằng con trai, vì bệnh thành linh) cho nên không có dịp gặp các anh chị em. Cũng có một số anh chị em đến thăm và nói chuyện bằng điện thoại.

Nay thì sóng yên biển lặng rồi !

Đôi Bạn Thông + Phúc (Lorraine).

Nhìn tấm hình thấy đẹp quá, như công-viên của Quan Thống-đốc trong một buổi sáng Xuân trời nắng nhẹ, và Đôi Bạn lại viết mấy giòong chân tình, đọc càng thấy thấm thía hơn.

Đôi Bạn còn khen Liên-lạc (vì đâu đó trong một số bài, đối với chúng em là một việc rất ích lợi, được học hỏi, được sống yêu thương, sống đầy tình nghĩa ... với những lời trong phần Mã Thư, đặc biệt ở L.L. số 53, rất thích thú với bài thơ “Quảng gánh lo đi” của Nhà Thơ Tuấn-Việt . (Xin kính chuyển lời tán thưởng này đến tác giả T.V). Riêng với anh chị, chỉ biết nhớ đến anh chị trong lời cầu nguyện, mong được mọi sự Bình An.

Tôi mong rằng các Bạn đọc, suy nghĩ và cảm nhận được rằng : trong cuộc sống hàng ngày có nhiều điều tốt đẹp – và quan trọng hơn nữa là chúng ta có thể góp được gì cho cuộc sống này, cho những người chung quanh và những người đang yêu thương ta.

Hãy mở rộng lòng mình, Bạn sẽ có Hạnh-phúc.

Nhìn xem gia đình Quỳnh-Chi, lúc nào cũng tìm cách làm việc Thiện, thăm người bệnh, đọc kinh Cầu Nguyện, luôn luôn bận rộn những việc giúp ích người khác, và mỗi năm cứ Hè đến lại có tổ chức những cuộc Gây Quỹ (mà anh chị em chúng ta đều tham dự) giúp cho những kẻ mồ côi và người thiếu may mắn. Và nói cho cùng, những buổi “Họp Khóa Định Kỳ” (có thêm nhiều vị khác cùng tham dự) cũng là một cách làm cho cuộc đời thêm vui, tạo được những nụ cười thích thú, kết chặt thêm tình anh chị em. Rất vui !

Để đáp lại lòng thành thật của Đôi Bạn, anh chị Thoại cũng xin cùng góp sức lời Cầu Nguyện Chung cho tất cả anh chị em chúng ta.

Chi Phan-Như-Ngân (San Diego).

Đi xa về, nhận được thư Chị, vội trả lời thư ngay, nhưng nhìn lại nội dung thư Chị, thì thời gian này Chị đã ở Virginia với con cháu rồi. Trong thư, em có ghi số điện thoại của Chị Đáp, anh Ninh, nhưng khi viết những giòng này (10-5-2005) thì được tin anh Ninh đã vào bệnh viện rồi, chắc bệnh tình cũng khẩn cấp, nhưng cũng chưa rõ chi tiết.

Cám ơn Chị đã bồi dưỡng cho Liên-lạc, mong Liên-lạc được anh chị em HB đón nhận, như sự mong ước của Trưởng Ngân ngày xưa, vốn là Trưởng Sáng-lập ra Bản Tin này.

Kính chúc Chị còn được sức khoẻ để tiếp tục đi thăm viếng con cháu và còn được thấy đứa con tinh thần của Tr. Hải-Ly Gan Dạ vẫn bền gan cùng tuế nguyệt.

Riêng chân thành cám ơn bạn Hứa Kim-Ngoan đã tiếp nối lại dây Liên-lạc với Hiền-Tỷ họ Phan ở San Diego.

Tr. Trương Dư A (Ngựa Cần Cù).

Đã khá lâu, nay mới nhận được thư của Ngựa C.C. ở Mỹ, mà còn nhận thêm Báo, Lịch của L.D. nữa. Có lẽ bấy lâu Ngựa đàng ấy quên Ngựa xứ Tuyết này rồi. May mà Ngựa này mới chỉ có CK mà thôi, nếu là Ngựa KK thì có ai mà thêm nhớ đến.

Nhìn sự kiên tâm, yêu Phong trào, vui buồn với Liên-đoàn Thăng-Long suốt 15 năm, dù Trưởng này đến rồi Trưởng nọ ra đi, Ngựa Cần Cù vẫn tiếp tục hành trình như đã định

Thiên thu trong lòng này,

Tương lai trong bàn tay.

(Lữ Hành, Nhạc và lời của Phạm-Duy)

May thay ! “Ngựa Đàng Ấy” có Bê Trên của Ngựa C.C.hỗ trợ, tiếp tay do các ái-nữ của Trưởng đã đặc cách thăng cấp tại Mặt Trận cho đương-sự Huân-chương “Bà Ngoại Cấp 3”.

Nhờ vậy mà :

Trắng sáng, trắng xa, trắng rộng quá,

Hai người cũng đỡ bớt bơ vơ.

(*Thơ Thơ – Xuân-Diệu*)

Trong bức thư Ngựa Đàng Ấy gửi cho Ngựa Đàng Này, có một câu mà Ngựa này đọc đến nhiều lần, nghe thì hay nhưng làm không phải dễ, xin tô đậm và ghi lại đây để thiên hạ suy ngẫm :Em đã thành lập “Làng Huệ Thăng-Long và quý Phụ-Huỳnh, Thân hữu trong Làng đã phát động và thực hiện các chương trình gây quỹ cho LĐ Thăng-Long đi dự Trại TT8 tương đối khả quan. ...

Có một đạo, các HDS trong LĐ “mồ côi”, cho nên một lần nữa, em lại “đề” thêm một cái Làng cho nó ra cái Làng HB biết thương mến và Giúp - Ích các em, chứ không phải là nơi “Rong chơi cuối đời” của một số người từng mang ân sủng của Phong trào.

Này Ngựa Cần Cù ơi, cuộc đời chúng ta đẹp vì những niềm vui nho nhỏ không tên. Phong trào Hưởng-đạo của chúng ta đáng nhớ vì những dễ thương nho nhỏ không tên và anh em mình cũng nhờ những “nho nhỏ không tên” ấy mà đeo đuổi Phong trào đến ngày hôm nay, và có thể đến cả cuối cuộc đời.

Tr. Hoàng-Hội (Melbourne)

Thư Anh viết, khi mô cũng tình tứ cả, nhắc lại những ngày xa xưa. Lần này Anh nhắc đến Lamartine với “Ô temps, suspends ton vol”, nhưng làm rãng mà níu kéo thời gian lại anh ‘Đầu Tôm Nấu Với Ruột Bầu “ ới ! Chỉ đọc 6 chữ ấy cũng đủ nhớ nhà, nhớ những buổi cơm chiều đạm bạc miền thôn dã cùng với gia đình, chan húp sùm sụp, hít hà rồi khen ngon !

Rõ là em cũng quá lới thôi

Ai chả còn thương quãng ấu thời

Đằng đẵng đường trường cơn gió bụi

Duy còn ôn lại những ngày vui ...

(*Em đêm. Thơ – Thu-Hồng*)

Nghe Anh báo tin : Chú Mồ Làng PVC.đang mang bệnh “yếu tim” nên Lý trưởng cũng

lâm vào tình trạng thất nghiệp và dân làng đều được nghỉ hợp dài dài.

Nay Em xin bổ túc lời Anh vừa kể : *Cũng vì lý do Dân Làng nghỉ dài dài, chứ Mõ Làng yếu tim, Lý trưởng lâm vào tình trạng thất nghiệp, do đó cho nên chi : Văn-phòng-Trưởng HĐ Trưởng-niên lâu nay vắng ban chỉ thị cho các nơi, Văn-phòng-phó bận lo tưới cỏ nhà hàng xóm nên không ai đôn đốc, mọi người đều ngồi chơi xơi nước.*

Trên VÌ dưới, dưới BỞI trên = Quốc thái dân an, bốn bề yên lặng !

Nhờ Anh nói riêng với Chú Mõ Làng :” Yếu Tim ăn nhằm gì, Ngựa tui đau tim đã 40 năm, vô ra Bệnh viện như nhà con cháu mình, xem dao kéo kềm kẹp như đồ chơi trẻ con, đã từng được tiếp máu “đâm non” nên Ngựa tui trở nên hiền như Ma Soeur, cũng đã bị tiếp máu Canadien chính gốc nên đôi lúc nổi máu anh hùng rơm ôm riết từ Liên-lạc để nói ba hoa thiên địa, chê khen cũng coi như “ne pas” điếc không sợ súng “.

Dù không ngon như Canh Bí, nhưng khói cũng bốc thơm như canh đầu tôm nấu với ruột bầu, phải không anh Hội ... của em ?

 Tr. Nguyễn-Đức-Tùng (Gấu Đa Đoan).

Chờ mãi không thấy tin tức Club 50+, may có Chị Vịt Nước Vui Vẽ nhắn tin, xem như lời “Hâm Lại” cho nóng. Cũng xong !

Mùa Hè đã đến, Ngựa tui đã có dịp dẫn du-khách lên chiêm bái và vọng cảnh Thánh-đường St-Joseph. Nhưng Ngựa tui chỉ làm hướng dẫn viên (không hơn không kém), nên dù phong cảnh có nên thơ, gió mát hoa tươi và vắng lặng (dù có dẫn Bò đi, Thánh tìm cũng không ra) cũng đành chịu, vì đó là chuyện ...ngày xưa. Đành theo Huy-Cận mà tưởng tượng vậy :

*Người cùng tôi đi dạo giữa đường thơm,
Lòng giắt sẵn ít hương hoa tưởng tượng.*

 Tr.Lê-Văn-Lê (Báo Diễm Đàm) Sydney.

Được tin của em, chị Thanh-Huế cũng có e-mail qua lại, nhưng vẫn còn trật đường rầy, vì cách gửi tiền qua hệ thống Western Union này ở Canada rất ít sử dụng. Anh Thoại sẽ cố thử một lần nữa xem sao.

Em nói:viết bài cho Liên-lạc khó lắm, vì phải viết bằng cái Tâm”.Được làm Người, chúng mình phải hãnh diện về cái Tâm mà chỉ con Người mới có được. Thật ra cũng không phải hoàn toàn như vậy, viết cho L.L.miễn là Vui, có một chút Tình, và nhằm mục đích Giữ Chặt Mối Dây , đó là chủ trương của Liên-Lạc. Chuyện 4 anh chị em HĐ bên VN qua tham dự trại HL ở Uc-châu, đã có bài và hình ảnh của Anh Trưởng-Xóm Hà Mã gửi cho Liên-lạc rất đầy đủ. Cám ơn anh Trưởng Xóm rất nhiều.

Nghe em nói chị Trương-văn-Thanh vào BV mổ xương sống, anh em Ban Phụ-trách xin chúc Chị Thanh sớm hồi phục để còn vui chơi với anh chị em trong Xóm Tùng-Nguyên.

 Tr. Trương-Thuần (Trâu Chằm Chỉ (TX)

Trong thư , Trưởng có nêu một câu hỏi mà anh em trong Ban Phụ Trách không ai có thể trả lời được, may ra Cụ Trần Văn-Thao (95t), Cụ Mai-Liệu (85t.)với tuổi tác và kinh nghiệm HĐ đây mình có thể giải đáp được , câu hỏi đó là : “ Nếu theo đúng răn rức 10 điều Luật HĐ và 3 Lời Hứa thì có thể trở thành Linh-mục hay Đại-Đức được không “. Xin cung thỉnh hai Trưởng cao niên ban chỉ thị trước.

Và cũng xin các Trưởng khác cùng góp ý. Anh em xúi Ngựa tui đóng góp ý kiến cá nhân thì tui cũng thử liều cương ẩu :

Muốn trở thành Linh-Mục hay Đại-Đức phải tu học để trở nên người có Đạo-hạnh. Đạo-hạnh thì đương nhiên là may may Ngựa tôi không có, thành thử đương nhiên không có chi mà trau dồi.

Theo H.Đ, từ lúc 11 tuổi, nói về Luật và Lời Hứa may ra tôi đạt được 45 % (dưới trung bình !), nếu Cụ BiPi có thương, đặc cách cho thêm ½

điểm Bonus , vị chi đúng 50%. Như rứa là thoả mãn lắm rồi, còn mong chi hơn nữa.

Con người tôi nó nặng nợ nhiều thứ lắm, thành ra tôi vẫn thích, vẫn “thèm” một chút gì đó, vốn nhẹ hơn, như là cái Đẹp (Tôi nói CÁI đẹp, chứ không phải GÁI đẹp mô mà hồng xuyên tạc) của con người. Muốn được như vậy là phải “tu”, hay ít ra là theo một nghĩa đen là dựa vào một tiêu chuẩn đạo đức, luân lý nào đó mà sửa mình. Ai chả biết thế ! nhưng mà đôi khi loay loay tự xét mình, tôi thấy tôi coi bộ khó tu, hay kiếm thêm vài ba điểm Bonus (trên điểm trung bình) của Hương-đạo để nay mai về gặp Cụ BiPi chào hỏi cho đỡ ngượng (Vì đã theo Đạo của Cụ từ hồi 11 tuổi, đến bây giờ vẫn chưa « Ngộ »).

Những vấn đề khác Trường hỏi và những tài liệu HD , tôi đã trả lời thư riêng kèm chung phong bì với một số tài liệu mà tôi có.

Lần sau, đừng đề nhau ra mà hỏi những câu hỏi khó như rứa nữa.Ngựa đau tim, tội nghiệp.

Tr. Kiều-Hữu-Chiến (Sóc Năng đông)

Tôi là Kiều-Hữu-Chiến, ở Minnesota,USA , oai lắm ! (thông qua 3 giòng) , thứ đến rất mong quý Trường đại xá cho tôi đã chảnh mảng việc củi lửa bếp núc. Nay xin đền tội. Mỗi lần nhận được báo Liên-lạc trong lòng tôi vui lắm, nhưng đọc đến phần củi lửa thì thật là xấu hổ.

Từ nay xin chừa !

Vừa qua, chúng tôi đi dự trại “Sắp Sẵn” Ở Oregon về, vui lắm . Bắt tay vào làm việc liên. Đã thành lập được một Liên-đoàn lấy tên là Rạng Đông, mà Tr. Oai là Liên-Đoàn-Trưởng. Khoe một tí để các Trường mừng cho mà quên cái tội to lớn kia cho kẻ này.

Hôm nay, xin được cung cấp một tí gọi là củi lửa để bếp cháy mãi không tàn. Sẽ xin nhờ bốn phận mình luôn. Điều Luật thứ Nhất , chờ xem ! Sau hết, kính chúc

Ngựa tui đọc xong đoạn thư ngắn này, thấy trong lòng Mười lần vui, một lần sầu (Khác đường vào Tình Yêu có trăm lần vui có vạn lần sầu)

Mười lần vui thì ai đọc đoạn thư ngắn này đều cảm nhận người viết : rất vui tính, hăng hái, nói là làm liền và rất thuộc Luật HD và thuộc cả Luật Chơi của L.L.và còn nhìn nét chữ thì biết thêm tánh của Tr. Sóc Năng Động rất thích hợp với cái tên Rừng “Năng Động “ này.

Những niềm vui khác là Trường Oai đã tung mền vùng dậy thổi kèn : Anh Nghe Chăng Cung Kèn RẠNG ĐÔNG ? Tin này làm Ngựa tui rất mong đợi. Hoan hô Trường Oai !

Còn một lần buồn là Sóc Năng Động ghi gấn đủ thứ, duy chỉ còn thiếu bài viết cho Liên-Lạc, hoặc bài tường thuật của L.Đ. Rạng-Đông. Làng Vạn-Hồ đã có nhiều cây viết nữ giới, Nam giới chưa thấy xuất hiện.

Cho hẹn lần sau đó, được chưa ?

Tr. Trinh Mỹ-Phương (San Jose).

Bài ca Hoa Bách-Hợp cài áo đã đi vào Liên-lạc số 54 này, cố ý đăng vào trang cuối cho độc giả dễ dàng cầm tay mỗi khi hát.

Lời giới thiệu được thu gọn, sắp xếp để ghi lại trang gấn đó để đọc giã để nhận ra lý do bài ca. Tấm hình không còn chỗ để đưa vào được.

Những bài khác không thể đăng , vì đã có báo khác đã đăng rồi, hơn nữa hơi dài, và mỗi kỳ L.L. chỉ dành đăng bài cho một tác giả.

Mong được thông cảm.

Tr. Hồ Tiểu-Sính (Vit Nước Vui Vẽ).

Thư Chị viết khá dài, xin tóm lược mấy điểm chính như sau : Được biết anh chị đi Mỹ thăm con cháu trở về bình an, vui vẻ, tôi rất mừng.

Nói nôm na là anh chị đi “Xã Hơi” sau khoản Tết mà tôi thấy công việc Hội-Đoàn của Anh quá dồn dập, thêm tờ Đặc-san QGHC, Liên-lạc Xuân với số trang gấp đôi. Anh đi xa về, chắc đã phải lo ngay cho tờ L.L. số Mùa Hè ra đúng kỳ hạn. Tất cả độc giả “Ghiền” đều có cùng một cảm nghĩ như tôi là khi nhận được báo là tìm đọc mục Mã Thư (hay Thư Bạn)

trước nhất rồi tới các mục khác sau như những kỷ niệm HĐ thời xưa, những điều cột thời nay ... của anh chị em HĐ viết thật vui và hấp dẫn. Tuy Xa mà hoá ra Gần cũng nhờ Liên-lạc đó. Lại biết thêm Tr. Trần Công-Hoàng (Người đã tặng tôi cây gậy tuyệt đẹp có chạm trổ hình đầu con Vịt Nước rất công phu, mà tôi rất trân quý) đã đi khảo sát trước chuyến viễn du để qua Gilwell vào mùa hè năm 2007 nhân Kỷ niệm 100 năm thành-lập Hương-đạo thế Giới. Tôi không thể nói trước được (vì đã támbó rồi), đến thời điểm đó mà còn sức và có anh chị Thoại cũng đi, thì tôi cũng sẽ ráng mà đi để gặp gỡ anh chị em HĐ thêm một lần nữa cho vui. Có chặng nghĩ chân ở Paris, chắc là vui lắm. Ở đó phần đông ai cũng có bạn hay bà con để ghé thăm chơi nhân dịp Au-Du. Nhìn ginh hoạt của Làng Vạn Hồ, toàn những thanh thiếu niên đứng ra phụ trách, tôi thấy lòng thăng hoa, sẽ có rất nhiều triển vọng. Tôi càng phục Anh, đã “chịu khó” lôi kéo được Trưởng Hoàng-Hội (Đầu Tôm Nấu Với Ruột Bấu), với cái tên Rừng dài lê thê, với Trưởng này thì văn chương lai láng, Tây có, Mỹ có, Ta có, thật là phong phú, đôi lúc pha lẫn giọng trọ trẹ “răng rứa”, “có chi mô” v.v... Gần đây tăng cường thêm Anh Bướm, lại càng có dịp cười toe toét, cười thấy mười cái răng, cười cho cái răng vàng lấp lánh v.v... Anh Bướm lại khuyên :” Ai đau khớp xương thì cứ nhìn vào chỗ đau đó mà cười là hết đau”. Tôi cũng ngây thơ, tin đó là một loại thuốc tê (hay ngoại khoa) nên đã áp dụng phương pháp ấy, nhưng vô hiệu quả. Tôi lại có tánh hay tưởng tượng : “Nếu có ai thấy mình đang ngồi chăm chú, vừa nhìn cái đầu gối đau vừa cười”. Trời đất quý thân ôi ! Chắc Bà này điên rồi. Lại mang thêm một đại bệnh. Đã to đầu mà còn đại ! Không biết L.L. kỳ này anh Bướm có đem thêm nụ cười nào nữa không. Mong thay !

**

Đúng là Vịt Nước Vui Vẽ. Đọc thư Chị, vợ chồng em đều cười thích thú. Nhớ đã có lần, em gọi Chị là chị Vịt Tiềm Vui Vẽ. Chị không chịu, vì đạo đó Chị là Phó Chủ-tịch Hội Phật Giáo Quan-Âm, là người chay tịnh tu hành, đâu có mơ tưởng Vịt Tiềm Vịt Bát Bữu được. Đúng là Ngựa Cà Khịa! Anh Bướm kỳ này lo bận việc Nước nên Việc làng hơi chậm trễ, đến ngày chót gọi thúc, Bướm Ta trả lời viết gần xong, sẽ gửi ngay (để thương thật). Anh Bướm có lần viết trong điện thư : “mỗi lần thấy thư của Ngựa CK là xanh mặt, đoán chắc là “Thư đòi nợ Làng” Đâu có sai !

Tr. Huỳnh-Thanh-Hưng (Virginia).

Nhìn nét chữ của Huynh-trưởng vẫn còn rõ ràng và viết ngay hàng thẳng lối em rất mừng, vì ở vào tuổi xấp xỉ Cửu-Tuần của Anh mà giữ được như vậy thật là quý. Đúng như Anh nói, Lão-Huynh Trâu Hiền họ Đào (Đào-trọng-Cương, chứ đâu còn Đào Hoa Cương như mấy mươi năm trước) vẫn còn ngon lành lắm. Đã thực hiện cuốn Bút Ký “Quên Làm Sao Được” viết tay, chứ nhất định không chịu đánh máy hay gõ computer (như một số con cháu tình nguyện thực hiện). Trí nhớ của Trâu Hiền thật sung mãn, ghi lại thật rõ ràng, dù đã 95 xuân xanh như Anh đã biết. Theo em nghĩ, Anh cũng nên ngồi ghi lại những chuyện đời xưa của Anh, những thăng trầm trong hoạn lộ, những lúc đặc ý của cuộc đời v.v... để con cháu đọc để biết ngày xưa ... Cha Ông của mình đã làm những gì để rút kinh nghiệm. Đó cũng là một công việc hữu ích như Anh mong muốn. Xin cảm ơn Anh đã gửi cho cuốn Đặc-San Xuân Ất-Dậu của Hội Cao-niên Vùng Hoa-Thịnh-Đốn, một Hội mà Anh đã từng góp nhiều công sức trong đó. Kính chúc Anh Thân Tâm an lạc và gặp nhiều điều Như Ý.

 Tr. Tôn-Thất-Cảnh (Beo Vui Vẽ ĐBL)

Nhận được bức thư dài (2 trang đầy đặc chữ) mới thấy là anh Cảnh đã thương Thoại nhiều, lại còn gửi tiếp cuốn băng video hướng dẫn Thái-cực-quyền, vì rửa cho nên Thoại này đầu đám xao lãng. Khi mô có kết quả, nghĩa là Tim của Thoại đập bên Canada mà ở Ca-li Anh Cảnh nghe được : Khi nở sẽ thân hành đem Rượu Thịt qua bái yết Thầy lễ Tạ.

Trong ba tuần lễ qua San Jose mà không ghé thăm ai được, lại mất mấy dịp gặp quý vị Trưởng-niên đã triệu tập, lại phải nhờ Anh Cảnh xin lỗi giùm.

Nghĩa Người tôi đã lên cân,

Bên Tình nặng chín, bên Ân nặng mười !

Đạo này, Thoại thấy công việc chung (đặc biệt là HĐ Trưởng-niên) bỗng nhiên khựng lại, có lẽ hai Trưởng Văn-Phòng-Trưởng và vị Phụ-tá quá đa đoan công việc khác nên quên thăm hỏi, đôn đốc các Làng Xóm chẳng ?

Lời Thoại vừa thốt ra, có thể “lọt lý” nhưng “vương tình”, rất mong ai đó thông cảm cho.

Nói thiệt với anh Cảnh, là một Hướng-đạo chuyên nghiệp, thấy tình trạng như rửa, trong lòng rất đau xót. Mình đã trao đuốc rồi, đôi lúc cũng nóng máy, muốn nhảy xen vô, nhưng đâu có được ! Đều là Trưởng gạo cội cả, đều là những người hiểu biết trách nhiệm, đều biết công việc mình phải làm gì khi trân trọng nhận đuốc. Thoại rất tôn trọng những Trưởng ấy.

Riêng Anh Cảnh, trong phạm vi hạn hẹp của một Trưởng-niên, Anh đã hy sinh thì giờ đem sự hiểu biết của mình để hướng dẫn những Trưởng khác (Thái-Cực-Quyền) và tự ôn lại những hiểu biết chuyên môn của mình (chỉ bày các vì sao trên trời, dạy Morse. Sémaphore) mà anh Cảnh đã học hỏi từ thời ở Đoàn Đỉnh-Bộ-Lĩnh, Huế. Nay phải “up to date” lại để bày cho các em ở các Liên-đoàn trong Vùng cần đến. Đó mới là Tinh Thần H.Đ.

Anh Cảnh trên vai cũng gần tám bó rồi, làm được chi thì cứ làm, dù là ngắn hạn.

Ngày xưa Cụ Phan-Khôi đã nói :

Dù là đã vào tuổi chạn vạn,

Nắng được thì cứ nắng.

Nghe Anh nói, vẫn thức khuya dậy sớm, dặn thằng em này có chi cần, cứ gọi từ 6 giờ chiều tới 12 giờ khuya là có anh Cảnh ngay đầu dây, nhưng anh khỏi lo, Thoại đã “ngáy” từ lúc 10 giờ tối rồi (mà cô Vy thường chê Thoại là “Anh ngủ sớm như Gà” nhưng còn may là Gà chưa ... Thiến !). Chúc Anh Cảnh mãi mãi yên đời.

 Tr. Trần-Văn-Phúc (NCX Charlotte)

Những lần nghe điện thoại, những bức thư không dài của Phúc gửi, lúc nào cũng tình tứ, đầy tinh thần HĐ, làm cho anh Thoại cảm mến vô cùng, mà nói cho ngay, ở vào tuổi anh em mình rất hiếm. Mà đôi lúc anh Thoại thậm nghĩ “Đạo ấy, cuộc đời Hướng-đạo đẹp hơn bây giờ nhiều “ Vào cuối tháng 3-05, Phúc gọi giây nói nhiều lần mà không ai trả lời là lúc anh Thoại Mỹ-du. Rất vui khi được tin Làng HĐ Trưởng-niên Charlotte đã tái sinh hoạt lại, sau một thời gian khá dài “ngủ quên “. Liên-lạc mong nhận được bài tường thuật cảnh tượng phùng quý hoá này. Danh sách mà Phúc gửi qua, đã có nhiều vị là độc giả của L.L. rồi, một số vị mới, ban phụ-trách sẽ ghi vào danh sách dài hạn để gửi đến tận nhà.

Xin gửi lời chúc mừng đến” Làng Trưởng-niên Charlotte tái sinh” và hy vọng lần này sẽ vững mạnh hơn xưa, để tham dự Trại Thăng Tiến 8. Riêng chú Phúc Nửa Chùng Xuân, anh Thoại ghi nhớ mãi những ngày chung vui ở Trại TT7 mà anh em mình đã có dịp hiểu biết nhau hơn, thân thiết nhau hơn, và mong được giữ mãi mãi chân tình ấy.

Chúng ta đang mang một gánh nặng : gánh nặng của tình Huynh-đệ Tỷ Muội HĐ. . Nếu Phong trào “ho” thì các Trưởng lo uống thuốc ho. Nếu P.T. “trần trọc” thì các Trưởng mất ngủ. Nếu PT “gió mát trăng thanh” thì các Trưởng lằng lằng êm ái.

Thật đồng điệu và đầy liên lụy.
Đó mới thật là “Tâm hồn HB”.

Tr. Trần-Thanh-Oai (Làng Vạn-Hồ)

Rất vui khi nghe tin Cụ Trùm Làng Vạn-Hồ đã thổi kèn RẠNG ĐÔNG để gom ba quân của Làng đã mấy năm nay phân tán rời rạc. Chính Chị Vịt Nước Vui Vẽ khi nhìn hình ảnh các Trưởng Làng Vạn-hồ đang sinh hoạt, trong lòng Chị ấy cũng “Thăng Hoa” hướng chi dân dã trong Làng !

Làng có chi vui, xin đừng quên cho anh em Liên-lạc biết với. Nên nhớ : Tr. Kiều-Hữu-Chiến đang say men chiến thắng sau khi đi dự Trại ở Oregon về. Nên tận lực sử dụng tài năng của vị này. Hơn nữa, Làng có mấy Nữ-Tướng múa bút cũng cừ, xin đừng quên làm cho trăm hoa đua nở. Ráng làm sao để kỳ Trại Thăng Tiến 8 sắp tới, Trưởng đem dân quân Vạn Hồ đến Trại để “biểu dương lực lượng” cho các nơi khiếp chơi.

À quên, Bề Trên của Trưởng cũng là một kiện tướng tối quan trọng, nên nhớ thỉnh thoảng phải gán “mề đay” tại Mặt Trận cho đương-sự, để thêm hăng hái giúp cho Trưởng trên con đường “vác ngà voi” mà nếu không có đương-sự thì Trưởng cũng khó làm nên cơm cháo gì. Nói thiệt đó, kinh nghiệm của tui đây mình, chỗ anh em ta truyền lại bừa bối cho đó.

Chúc vạn sự thành công.

Tr. Trần-đình-Phước (Voi Chằm chỉ).

Liên-lạc đã đọc được (rất ít) một số bài do Trưởng gửi, một số cắt từ các báo, một số do một số Trưởng viết. Tất cả đều trên internet (Attach.) nên không đọc được rất cả, lý do là mắt của Ngựa rất kém, nhất là nhìn màn ảnh computer lâu. Đành chịu thua.

Nếu tiện, Trưởng gửi qua Bưu-điện thì dễ dàng cho Ngựa tham khảo hơn, để may ra chọn lọc để đăng trên Liên-lạc. Nhất là ngành Nữ HB, có nhiều Trưởng cầm đơn vị (đặc biệt là

Ấu), nhưng cũng tùy tiện lắm, chẳng hề tham dự một khóa H.L. nào về điều khiển các em gái, đặc biệt là Sói Con.

Nhìn cháu An, thật hiền lành, một Trưởng tương-lai sáng giá, được đào luyện từ ấu thời, đừng để Mất Niềm Tin nơi cháu An.

Chúc “Cả Nhà” gặp nhiều vui và một mùa hè đầy thích thú trong sinh hoạt H.Đ.

Tr. Phan Thế-Hải (Sóc hiền, Cali).

Thành thật cảm ơn Trưởng đã cho anh em Ban Phụ trách một trận cười thích thú, khi Trưởng kể lại một số chuyện trao đổi trong vài bữa họp Hội-đồng Trưởng của đơn vị.

Đề tài đó là đề tài của Trưởng, của Tráng-sinh cho nên ai cũng góp ý được.

Thật ra, hai chữ Hạnh-Phúc thì nói vô cùng tận, Hạnh-phúc có hay không là do nơi Ta, tùy hoàn cảnh, tùy người và cũng tùy thời gian nữa. Cũng có đôi lúc hai chữ Hạnh-phúc bị lạm dụng. Ngựa tôi xin “qua mặt” Một số Triết-gia Hưởng đạo lạm bàn một cách « Mã Tôn-Cương » như sau :

Hạnh Phúc ? Thực sự thì chữ ấy nhằm nói lên điều gì : Đi ăn đám cưới nghe người ta chúc nhau : đôi lứa Hạnh-phúc. Đi vào Nhà Quàng, người ta an ủi với những kẻ mặc đồ tang : Thực tâm mà chết như anh ấy vậy mà Hạnh-phúc. Người Chị nói với người Em : Hãy khoan lấy chồng đã Em, sống độc thân như thế là Hạnh-phúc nhất hạng. Lại có người khen : Chà thằng này Hạnh-phúc quá ta, vừa đổi chiếc xe Mercedes xong, bây giờ lại tậu thêm nhà mới. Hạnh-phúc thật là khôi hài !

Tr. Lê Đắc-Phú (Marseille)

Tr. Quỳnh-Loan thay địa chỉ từ lâu mà không cho Liên-lạc biết nên L.L. bị phát hoàn 2 lần. Hiện nay cũng chưa biết QL ở địa chỉ nào, chỉ biết là ở Marseille.

Tr Quỳnh-Loan trước đây có vài lần qua lại với Ngựa tui bằng e-mail, cách đây mấy tháng

có qua Mỹ. Hiện Tr. Q.L. rất bận với việc phục hồi sinh hoạt HDVN bên nhà.

Tôi hoàn toàn đồng ý với Trường về vấn đề Trường nêu trong thư: Trong nhà mà không « êm ấm » thì khó thành công mọi việc, trong đó, người Bạn Đời đóng vai trò rất quan trọng.

Người Bạn Đời cần thấm thiết chăm sóc của vợ chồng, Nàng âu yếm như một Người Tình, khoan dung rộng lượng như một Bà Mẹ và hiểu biết như một Tri-ký.

Điểm tâm lý nhắc thêm Trường để ứng phó với thời cuộc: Đàn bà thường hay có những giận hờn vô cớ, những mưa nắng bất thường, và cũng tỏ ra ưa thích những lời ngon ngọt (dù biết là không thành thật đi nữa).

Cũng cần nói thêm: cái vòng chuyên chính của Bà Vợ, tuy lỏng lẻo êm ái, nhưng bằng ... Sắt, rất chặt và siết cứng. Liệu hôn.

Có người nói: Độc tài Đảng trị thì có thể bỏ nước chạy ra biển, có thể sống, có thể chết, nhưng ... « độc tài vợ trị » thì không chạy đâu cho thoát cả.

Đấng nam nhi chúng ta phải liệu chừng « du di » mà sống (ở nhà Dạ vợ cũng được, nhưng ra ngoài phải thật là anh dũng, vì:

Khôn ngoan cũng thế đàn bà,

Tuy rằng vụng dại vẫn là đàn ông!

Tr. Hoàng-Đức-Hảo (Việt-nam)

Qua thư Trường, tôi được biết thêm Trường là một nhà sưu tầm lịch sử. Tôi xin tâm phục lời của Trường: ... *Những đóng góp của con người cho Văn hoá, đôi khi không thể chỉ hiện qua những văn bản, mà còn có thể có những ngả khác, ví dụ như qua phong cách người đó ứng xử với Văn hoá, qua tính cách giúp đỡ những người làm văn hoá, qua những công việc tìm kiếm âm thầm, không để tên trên bìa sách. Nhưng nếu không có những tìm kiếm ấy, những giúp đỡ ấy, không có những « fiche de base » ấy, không có những chỉ dẫn can bản ấy*

thì những người làm công tác biên khảo, phê bình, sáng tác ... không thể đi xa được.

Đó là một giá trị « ngầm ». Công việc này gọi là công việc xây nền.

Ghi lại đây, tôi nhớ đến Trường Trần Anh-Tuấn, người đang viết cuốn Lịch Sử HDVN (1930-2005) rất cần những « Giá Trị Ngầm » này để xây dựng cuốn tài liệu quý giá. Xin quý Trường, các Thân hữu Hương-đạo,, ai có biết gì, có tài liệu gì, xin gom lại gửi về địa chỉ Tr. Trần Anh-Tuấn (có ghi trong Liên-lạc số này, với lời mời gọi của tác giả).

Một chi tiết cần thiết mà tôi học được trong 20 năm làm việc tại Trường Đại-học Montréal (1975-95) là sự chu đáo trong khi truy cứu tài liệu. Tại sao có sự tam sao thất bản? Và sự im kiếm văn bản gốc, lời nói nguyên thủy khó khăn là chừng nào? Một sự cầu thả, sửa chữa tùy tiện của người hôm nay, có thể làm người sau phải mất cả một đời để tìm lại.

Cuốn Kiều Tầm Nguyên của GS Hoàng-Xuân-Hãn, công trình nghiên cứu một đời cũng chỉ để tìm lại những chữ mà người ta đã sửa của Nguyễn-Du.

Tr. Hồ-văn-Mẫn (Ottawa).

Đúng là đã ra tay nhất định thành công ngay. Nhờ Trường hoàn tất danh sách độc giả kịp thời và rất khoa học, nên Liên-lạc số 53 đã đến tay thiên hạ sớm đúng như dự liệu. Hơn nữa đã có Ông Chủ Nhà In họ Ngô để tâm đôn đốc thì mọi việc nhất định phải thành công. Tuần sau, Ngựa tui sẽ gửi những thay đổi của liste độc giả L.L.số 54 đến Bạn.

Nước ta, trước đây vì hoàn cảnh phải chia hai nên không khá được. Nay cả họ Ngô và họ Hồ hợp lại, làm chi mà chẳng được. 🐾

1. Chi Vit Nước Vui Vẽ gửi Tr. Gấu Đa Đoan :

Xin cảm tạ Trường và Bê Trên đã gửi biếu tôi Đặc-san Xuân của HĐVN và cuốn Xuân Gia-Long Ất-Dậu. Tôi tuy đã già (tám bố rồi) nhưng đọc vẫn còn thích thú lắm. Lại tiếp nhận 2 món quà đặc biệt : viết Bic và đèn Bấm, vừa gọn vừa đẹp, rất thực dụng hàng ngày. Chưa hết, còn khắc sâu lời dặn : HĐ một ngày HD suốt đời (song ngữ).

Hai TRƯỜNG muốn nhắc khéo Thành-viên "Giữ Chặt Mối Dây" rằng : Club 50+ một lần là Club 50+ mãi mãi. Xin hãy an tâm, vì "Liên-lạc còn thì cái loa của Club 50+ vẫn còn". Thân chào hai Trường. (Vit Nước vừa lị qua khối tuyết mùa đông Canada).

2. Tr. Trần-Hoàng-Thân (Ca-li).

Liên-lạc chân thành cảm ơn Cụ Tổng Thế-giới đã gửi bài Để Lại Một Niềm Tin. Đã sắp xếp xong thì anh em trong Ban Phụ Trách cho hay bài này đã được đăng vào Bản Tin của HĐTU rồi, nên đành xin xếp lại. Rất mong được thông cảm.

3. Tr. Trần-Thường (Cố-vấn Hội CQN Toronto)

Nhận được tờ Thép Súng do anh gửi, em rất phục tinh thần tháo vác và kiên trì của các Bô Lão C.Q.N. Vùng Toronto, trong đó có Cố-vấn họ Trần, dù gặp nhiều khó khăn do các "Tướng Trẻ" quậy, rủa mà Đặc-san Thép Súng vẫn hiện diện với thiên hạ ngon lành như mọi năm.

Những khó khăn như Anh kể, ở Montréal cũng không khá hơn chi, Cộng đồn, cũng mưa nắng bất thường, có lúc có cả "BẢO TUYẾT" nữa là khác.

Mệt lắm anh Thường ơi ! Nhưng anh em mình có chút tinh thần trách nhiệm, đâu thể làm ngơ !

4 Tr. Lý-khắc-Hùng (Voi Chằm Chỉ).

Cái thắc mắc của Trường là nỗi băn khoăn chung của đa số Phụ-huynh có con em vị thành niên đang sinh hoạt. Một số Trường chuyên nghiệp (và không chuyên nghiệp người Mỹ) đã phải ra Toà và đến tội. Ở Canada cũng kiểm tra, phỏng vấn rất kỹ lưỡng các Trường trước khi nhận nhiệm vụ. Đó là chuyện đề phòng của Phong-trào. Trong lãnh vực Tôn giáo cũng gặp nhiều vụ rắc rối tương tự. Quan trọng nhất là Phụ-Huynh phải giáo dục thật kỹ con em của mình trước đã,

Đùa một chút cho vui : Bây giờ các nước Tây phương coi "tính dục" là chuyện tự nhiên như ăn, ngủ, bài tiết v.v... thì những câu thơ sau đây đâu phải vác chiếu ra hầu Toà vì tội dụ dỗ gái vị thành niên, bởi vì : *Tuổi của Nàng, tôi nhớ chỉ mười ba, Tôi phải van lơn : ngoan nhé, đừng ngớ !*

(Thơ - Nguyễn Sa)

Thế hệ Thanh niên mà thơ Nguyễn Sa có thể tự biện hộ rằng chính Ông Bà mình đã cho phép :

« Nữ thập tam, Nam thập lục » là có thể chơi trò « Thể dục âm dương » rồi kia mà .

5 Tr. Tô-văn-Phước (Ngựa Lồng Dallas, TX).

Đọc lại mấy bức thư mà Trường gửi về Liên-lạc, thấy hứa hẹn rất nhiều (song nhận chẳng bao nhiêu, hay nói cho đúng hơn là : Hứa Lèo !)

Nào là tương thuật chuyện anh chị em Đông-Thành họp mặt bên nhà, nào là anh chị em Đông thành (Việt kiều) về gặp nhau lại, nào là anh em Đông-thành ở Vùng Kinh-tế Mới trở về tái ngộ, những đêm tâm tình, hội ngộ. Liên-lạc đều có ghi đầy đủ giấy trắng mực đen (L.L số 50).

Đến bây giờ thì thấy êm ru bà rù, đúng là Hứa Cam-bốt !

Đồng loại với nhau cả mà, đều là Ngựa. Răng mà Trường cho Ngựa nẩy đi tàu bay không đổ xăng ? Chết ai chịu ? (Chắc Trường sẽ nói thảm : Răng mà chịu lấy. Ai biểu nghe lời tui giỡn làm chi).

6. Tr. Trần Anh-Tuấn (Oakland)

Dự án Lịch sử Phong-trào HĐVN nhận được vừa đúng ngày cuối, chuyển toàn tập L.L. số 54 nẩy lên Ottawa để in.

Những tấm hình Trường đã chọn lựa tháng trước, tôi sẽ ghi chú những chi tiết trên một trang giấy riêng, thêm một số hình ảnh khác mà tôi vừa tìm thêm. Đến tháng 7 nầy, cháu Tường về Montréal, tôi sẽ gửi lên tất cả cho Trường.

8 Tr. Bướm họ Trịnh (Ottawa)

Ngựa tui ráng chờ thêm một hôm nữa, nghĩa là ngày mai sẽ chuyển toàn bộ Liên-lạc số 54 lên Cụ Ngô-Phú để in, đương nhiên sẽ thiếu bài của Bướm. Rất tiếc ! Nhắc bài từ khi L.L. 53 vừa phát hành. Lại nhắc thêm vào trước dịp 30-4-05, rồi nhẹ nhàng gõ cửa nhà Bướm 2 ngày trước khi chuyển L.L. đi in, rủa mà khi vô bao bì gửi bản tin đi in thì . . .

*Chẳng lẽ ôm lòng chờ đợi mãi,
Em đành bội ước với tình quân !*

(Cô lái đò - Thơ - Nguyễn Bình)

Gương dũng cảm của một Hương-đạo-sinh

Nhân mùa Xuân Ất-Dậu 2005, tôi lại nhớ mùa Xuân Kỷ Dậu 1789, vì mùa Xuân năm ấy là mùa Xuân rạng rỡ nhất trong lịch sử Việt nam khi Quang-Trung Nguyễn-Huệ đại phá quân Thanh xâm lược từ phương Bắc trong mấy ngày Tết năm Kỷ-Dậu.

Với chiến công oanh liệt như thế, Nguyễn-Huệ đã trở thành người anh hùng vĩ đại nhất của nước Việt-nam.

Thế mà những người viết sử dưới thời vua Gia-Long đã xuyên tạc lịch sử Việt nam bằng cách gọi quân Tây-Sơn của Nguyễn-Huệ là quân cướp để làm vui lòng vua Gia-Long, đối thủ của Nguyễn-Huệ. Thế rồi bọn thực dân Pháp, những người đã giúp Nguyễn-Anh (Gia-Long) chống cự Nguyễn-Huệ cũng gọi quân Tây-sơn là quân cướp nước.

Tôi còn nhớ trong một giờ dạy lịch sử Việt-nam ở lớp đệ nhị 2 ème année trường Quốc-học (sau đổi thành Khải-định) Huế, khi đến đoạn quân Tây-sơn khởi nghĩa, ông giáo-sư người Pháp G. Rivière đã nói : “Nguyễn-Huệ est un pirate” (*Nguyễn-Huệ là một tướng cướp*). Cả lớp đều phản ứng bằng một tiếng “Ồ” lớn. Riêng bạn Lê-Nhụy, một Hương-đạo-sinh ngồi cạnh tôi đã mạnh dạn đứng lên và cãi lại : “Non ! Monsieur, Nguyễn-Huệ est un héros” (*Không, thưa Ông, Nguyễn-Huệ là một người anh hùng*). Ông giáo sư G. Rivière vẫn lớn tiếng : “Nguyễn-Huệ est un pirate”, và bạn Nhụy vẫn cương quyết cãi : “Non ! Monsieur, Nguyễn-Huệ est un héros. Il a défait des milliers d’envahisseurs chinois” (*Không ! Thưa Ông, Nguyễn-Huệ là một vị anh hùng đã đánh tan hàng vạn quân Tàu xâm lăng*).

Giáo-sư G. Rivière tức giận, đập bàn quát : “Taisez-vous ! Asseyez-vous”. Lúc đó bạn Nhụy mới phải miễn cưỡng ngồi xuống.

Cả lớp đều cảm phục thái độ hiên ngang của bạn Nhụy vì bạn đã nêu lên một tấm gương dũng cảm bảo vệ chân-lý, nêu đúng sự thật lịch sử, bác bỏ luận điệu xuyên tạc của bọn thực dân Pháp.

Bạn Lê-Nhụy, một Hương-đạo-sinh thuộc Liên-đoàn Hồng-Sơn của Thành-phố Vinh, về sau trở thành một bác-sĩ y-khoa. Con trai của bạn Nhụy cũng là một bác sĩ.

Trước ngày rời Việt-nam để sang định cư tại Úc-châu, tôi được may mắn gặp lại bạn Lê-Nhụy để cùng nhau ôn lại chuyện xưa của lứa tuổi học trò, những ngày xưa thân ái cách đây gần 70 năm.

Còn chăng một thoáng hương mơ,
Những ngày xưa ấy bây giờ còn đâu !

Melbourne, Xuân Ất Dậu 2005
Hoàng-Hội

Bài Ca Bách-Hợp Cài Áo

Bài ca này được phóng tác theo bài hát
“Bông Hồng Cài Áo”

Của cố Nhạc-sĩ Phạm-Thế-Mỹ và dựa trên 10
điều Luật và 3 Lời Hứa của H.Đ.V.N.

Trịnh Mỹ-Phương viết lời ca này để kính tặng hai
Tr. Mai-Liệu và Tr. Bạch-Bích, mặc dù tuổi đã
ngoài 80, nhưng vẫn luôn luôn nặng tình với
Phong-trào, thương mến các em,
Những hình ảnh thân thương đó đã tạo ra niềm
xúc động sâu xa để viết ra lời ca này.
và để đánh dấu một “bước ngoặt” trong cuộc đời
Hương-đạo của M.P.

Cũng để thân tặng đến tất cả các Trường HĐVN
đã, đang và sẽ dẫn thân vì Lý-tưởng H.Đ. để dìu
dắt các em thân yêu.

Cầu chúc đoá Hoa Bách-Hợp luôn luôn thắm tươi
trên ngực áo của các Trường.

Trịnh Mỹ-Phương - San Jose - May 2005

BÁCH HỢP CÀI ÁO

(phóng tác theo bài hát "Bông Hồng Cài Áo" của nhạc sĩ Phạm Thế Mỹ)

lời: Trương Trịnh Mỹ Phương (San Jose, California)

R&B ballad

Một bách hợp trao em Một bách hợp trao anh Và một bách hợp trao những
ai Trao những ai tin vào mình Tin vào đời và tự nguyện dâng
thân Lỡ mai này một mình lạc lối đi Hãy ngó lên trên ngực
mình Hoa thắm tươi đang nở rộ Để lòng mình thấy vững tin
hơn Để đời mình thấy sáng tươi hơn Hương đạo là cuộc sống trọng danh dự
Hương đạo là thân thiện và vàng lời

Hương đạo là trung tín và thanh liêm là biết quý thiên nhiên là
Hương đạo là lễ phép và vui tươi là kính mến quốc gia tối và

giúp ích tha nhân là biết sống an vui với luật đó.
tin ngưỡng tâm linh là mãi sống sạch trong và cần ... kiem.

Rồi một ngày nào đó quay lại nhìn chằng đường qua, lòng thật bình an, thầm nói, nói với chính
mình: "Đời ta, đời ta, còn có biết bao năm?" "Sẽ là, suốt
đời, suốt đời, ta yêu hương đạo thôi." Đóa hoa bách hợp vừa cài lên
áo đó anh Đóa hoa bách hợp vừa cài lên áo đó em Thì
xin anh, thì xin em Hãy cùng tôi tiến bước lên Hãy cùng tôi tiến bước lên

Fine